

A. 100. 11.
2060.

www.libtool.com.cn

H. Gr. B. 2660

Plato.

www.libtool.com.cn

J. G. Schnweighäuser
Professeur

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

PLATONIS
CONVIVIUM.
www.libtool.com.cn

IN USUM SCHOLARUM.

CURAVIT
GUILIELMUS DINDORFIUS.

LIPSIAE
APUD CAROLUM CNOBLOCHIIUM.
MDCCCXXIII.

P R A E F A T I O.

Ad Platonis Convivium edendum ante paucos menses nec satis paratus accessi nec mea sponte, sed librarii precibus permotus. Quo factum est ut nihil annotationum huic libro addiderim et ne ea quidem attulerim quae parata habebam, ne non satis meditata publicae luci tradidisse viderer. Sed de uno tamen loco, de quo alios diligentius quaerere velim, non possum quin paucis verbis dicam. Agatho ubi ostendit bonorum omnium auctorem diis atque hominibus esse Amorem, *ἐπέρχεται δὲ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν*, inquit p. 197. C., *ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν*

εἰρήσῃ μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην, νημεῖαν ἀνέμων, κοίτην ὕπνον ἔ' ἐνὶ κήδει.

ὕπνον ἔ' ἐνὶ κήδει non solum in libris editis Platonis scriptum, sed etiam apud Stobaeum vol. II. p. 472. Gaisf., cuius non magna auctoritas est, quum multis in locis deterioribus codicibus usus esse reperiatur. Longe alia dant libri scripti. Vaticanus 225. *ὕπνον τε νικηδεῖ*, Vaticanus 1030. *ὕπνον τε νικηδεῖ*, Angelicus C. I. 9. *ὕπνον τε νικηδεῖ*, Vindobonensis 54. *ὕπνον τε νικηδεῖ*, Coislinianus *ὕπνον τε κυδυμῇ*, Paris. 1811. 1812. Ambrosianus 56. Angelicus C. I. 4. Vaticanus 227. et γρ. Venetus 184. *ὕπνον τε νικηδεῖ*, quattuor denique praestantissimi libri Florentini *ὕπνον τε νικηδεῖ*. Atque hoc quidem, sive *ὕπνον* sive *κοίτην νικηδεῖ*, ita comparatum est, ut de vulgatae scripturae sinceritate dubitari possit. Iam ad Ficinum fac animum attendas, cuius mani-

festā est ab recepta lectione dissensio. Vertit is ita: Hic Deus est, qui *pacem largitur hominibus, qui mari tranquillitatem, qui ventis requiem, cubile viventibus omniumque securum*. Hunc quoque ὕπνον τε νηκηδῆ legisse apparet. Nam quod scriptum apud eum est *omniumque securum*, multum vereor ne veteris sit error typothetae, per genuina Ficini exemplaria quae ego viderim omnia propagatus, pro *somnumque securum*. Sed illud mirum, unde sumpserit *viventibus*: nisi explicandi causa adiecit, quum tali aliquo dativo propter orationis concinnitatem opus esse sentiret. Quam alio modo restituere licebat:

νηνεμίαν ἀνέμοις, κοίτη δ' ὕπνον νηκηδῆ,

Stobaeo κοίτην τε praebente. In quibus si quid veri est, habebis quo lexica locupletes νηκηδῆς. Ceterum horum versuum auctorem non alium esse existimamus quam Platonem, qui in simili causa hexametros, parum ἐμμέτρους ut ipse fatetur, lusit in Phaedro p. 252. B.

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἐρώτα καλοῦσι ποτηρὸν,
ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα δὴ πτεροφύτορ' ἀνάγκη.

Quae ex arcanis Homeridarum carminibus petita esse fingit. Ea enim aperte sunt ἀπόθρετα ἔπη, de quibus annotatione ad Athenaeum p. 669. B. agetur: ut nesciam cur Schleiermacherus *ignota* reddiderit. Recte intellexerat Fridericus Schlegelius vol. III. p. 16.

Textum Convivii talem ferme dedi qualem ab se emendatum exhibuit Bekkerus. Abs quo sicubi discessi, discessi libris MSS., quorum mihi copia fuit, auctoribus. Nam commentaria critica Bekkeri adhibere non licuit, quum tres huius libelli plagulae ineunte hoc anno typis sint impressae, quo ea tempore nondum prodierant. Scribebam Lipsiae Idibus Octobribus.

www.libtool.com.cn

Π Α Α Τ Ω Ν Ο Σ
Σ Υ Μ Π Ο Σ Ι Ο Ν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩ-
ΡΟΥ, ΓΛΑΥΚΩΝ, ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ, ΣΩΚΡΑ-
ΤΗΣ, ΑΓΑΘΩΝ, ΦΑΙΔΡΟΣ, ΠΛΥΣΑΝΙΑΣ,
ΕΡΥΞΙΜΑΧΟΣ, ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ, ΔΙΟΤΙ-
ΜΑ, ΔΑΚΙΒΙΑΔΗΣ.

- 172 Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος εἶ-
 ναι. καὶ γὰρ ἐτύγχανον πρῶτην εἰς ἄστν οἰκοῦσθαι ἀνῶν
 Φαληρέθεν. τῶν οὖν γνωρίμων τις ὕπισθε κατιδὼν με
 πόρρωθεν ἐκάλεσε, καὶ παύων ἅμα τῇ κλήσει, Ὁ Φα-
 ληρεὺς, ἔφη, οὗτος Ἀπολλόδωρος, σὺ περιμένεις; Κἀγὼ 5
 ἐπιστὰς περιέμεινα. Καὶ ὅς, Ἀπολλόδωρε, ἔφη, καὶ μὴν
 καὶ ἐναγχὺς σε ἐζήτουν βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν
 Β Ἀγάθωνος ξηνουσίαν καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομέ-
 νων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων, τίνες ἦσαν. ἄλλος γὰρ 10
 τίς μοι διηγείτο ἀκηχοῦς Φοίνικος τοῦ Φιλίππου, ἔφη
 δὲ καὶ σὲ εἰδέναι. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε σαφὲς λέγειν. σὺ
 οὖν μοι διήγησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἰ τοὺς τοῦ ἐταίρου
 λόγους ἀπαγγέλλειν. πρότερον δέ μοι, ἦ δ' ὅς, εἰπέ, σὺ
 αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ; Κἀγὼ εἶπον 15
 C ὅτι Παρτιάπασιν ἔοικέ σοι οὐδὲν διηγέσθαι σαφὲς ὃ διη-
 γούμενος, εἰ νεωστὶ ἤγχι τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην
 ἦν ἐρωτῆς, ὥστε καμὲ παραγενέσθαι. Ἐγώ γε δῆ. Πό-
 θεν, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολλῶν
 ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμεκεν; ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ 20
 Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποίημαι ἐκάστης
 ἡμέρας εἰδέναι ὃ τι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ, οὐδέπω τρία ἔτη
 173 ἔστιν. πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι καὶ οἰόμενός
 τι ποιεῖν/ἀθλιώτερός ἢ ὅπου οὖν, οὐχ ἥτιον ἢ σὺ νυνὶ,
 οἰόμενος δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν. Καὶ 25
 ὅς, Μὴ σκώπτ', ἔφη, ἀλλ' εἰπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συν-
 ουσία αὕτη. Κἀγὼ εἶπον ὅτι Παίδων ὄντων ἡμῶν ἔτι,
 ὅτε τῇ πρώτῃ τραγωδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ
 ἢ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθυσεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί. Πάνν,
 ἔφη, ἄρα πάλοι, ὥς ἔοικεν. ἀλλὰ τίς σοι διηγείτο; ἢ 30

- B αὐτὸς Σωκράτης; Οὐ μὲν τὸν Δία, ἦν δ' ἐγὼ, ἀλλ' ὅσπερ Φοίνικι· Ἀριστόδημος ἦν τις, Κυδαθηναίεος, σμικρὸς, ἀνυπόδητος αἰεὶ· παραγεγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ Σωκράτους ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ Σωκράτης γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην 5 ὢν ἐκείνου ἤκουσα, καὶ μοι ὠμολογεῖ καθάπερ ἐκεῖνος διηγείτο. Τί οὖν, ἔφη, οὐ διηγῆσω μοι; πάντως δὲ ἡ ὁδὸς ἣ εἰς ἅστυ ἐπιτηδεῖα πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκοῦειν. Οὕτω δὲ ἰόντες ἄμα τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν
- C ἐποιούμεθα, ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ἀμελεῖ- 10 τήτως ἔχω. εἰ οὖν δεῖ καὶ ἐμῖν διηγῆσασθαι, ταῦτα χρὴ ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινὰς περὶ φιλοσοφίας λόγους ἢ αὐτὸς ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ οἶεσθαι ὠφελεῖσθαι ὑπερφυῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τινὰς, ἄλλως τε καὶ τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν 15 πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν, αὐτὸς τε ἄχθομαι ἐμᾶς τε τοὺς ἑταίρους ἔλεω, ὅτι οἶεσθ' ἐτι ποιεῖν οὐδὲν ποιοῦντες.
- D καὶ ἴσως αὖ ἐμεῖς ἐμὲ ἡγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι, καὶ οἶομαι ἐμᾶς ἀληθῆ οἶεσθαι· ἐγὼ μέντοι ἐμᾶς οὐκ οἶομαι ἀλλ' εὖ οἶδα. 20
- 2 ΕΤΑΙ. Ἀεὶ ὅμοιος εἶ, ὦ Ἀπολλύδωρ· αἰεὶ γὰρ σαυτὸν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἡγεῖσθαι πλὴν Σωκράτους, ἀπὸ σαυτοῦ ἀρξάμενός. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδα ἔγωγε· ἐν 25 μὲν γὰρ τοῖς λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ· σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους.
- E ΑΠΟΛ. Ὡ φίλτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ ὅτι οὕτω διανοούμενος καὶ περὶ ἑμαντοῦ καὶ περὶ ἐμῶν μαίνομαι καὶ παραπαίω. 30
- ΕΤΑΙ. Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, ὦ Ἀπολλύδωρ, νῦν ἐρῶ· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι τίνες ἦσαν οἱ λόγοι.
- ΑΠΟΛ. Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε τινές. μᾶλλον 174 δ' ἐξ ἀρχῆς ἐμῖν, ὡς ἐκεῖνος διηγείτο, καὶ ἐγὼ πειράσο- 35 μαι διηγῆσασθαι.

Ἔφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λειουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ὃ ἐκείνος ὀλιγύκεις ἐποίει· καὶ ἐρέσθαι αὐτὸν ὕποι ἴοι οὕτω καλὸς γεννημένος. καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις; φοβηθεῖς τὸν ὄχλον· ὡμολόγη- 5
σα δ' εἰς τήμερον παρέσθαι, ταῦτα δὲ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σὺ, ἥ δ' ὅς, [Ἀριστό-

- B** δημε,] πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθελεῖν ἂν ἵεναι ἄκλητος ἐπὶ δεῖπνον; Κἀγὼ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύῃς. Ἐπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν 10 διαφθερώμεν μεταβαλόντες, ὥς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν. ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφ-
C ρόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικὰ, τὸν δὲ Μενέλεων 15 μαλθακὸν αἰχμητὴν, θυσίαν ποιουμένου καὶ ἐστιῶντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεων ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνωνος. Ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ οὐχ ὥς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον 20 φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἵεναι θοίνην ἄκλητος. ἄρα
D οὐν ἄγων μέ τι ἀπολογήσῃ; ὥς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος. Σύν τε δὲ, ἔφη, ἐρχομένῳ πρὸ ὃ τοῦ βουλευσόμεθα ὃ τι ἐροῦμεν. ἀλλ' ἴωμεν. 25

ὁ δὲ ὁ
Λίμ.

- Τοιαῦτ' ἄττα σφῶς ἔφη διαλεχθέντας ἵεναι. τὸν οὖν Σωκράτη ἐαντιῷ πως προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον, καὶ περιμένοντος οὐ κελεύειν προῖεναι εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
E τῇ Ἀγάθωνος, ἀνεωγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν, 30 καὶ τι ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν. οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα ἐνδοθεν ἀπαντήσαντα ἄγειν οὐ κατέκειντο οἱ ἄλλοι, καὶ καταλαμβάνειν ἤδη μέλλοντας δεῖπνεῖν. εὐ-
θὺς δ' οὐκ ὥς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα; ὦ, φάναι, Ἀριστόδη-
με, εἰς καλὸν ἦκεις, ὅπως συνδειπνήσεις· εἰ δ' ἄλλον τι- 35
νὸς ἔνεκα ἦλθες, εἰσαῦθις ἀναβαλοῦ, ὥς καὶ χθὲς ζητῶν

σε ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἷός τ' ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτης
 ἡμῖν πῶς οὐκ ἔχεις; Καὶ ἐγὼ, ἔφη, μεταστρεφόμενος
 οὐδαμοῦ ὁρῶ Σωκράτη ἐπόμενον. εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐ-
 τὸς μετὰ Σωκράτους ἤκοιμι, κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῖρ' www.librefolios.com
 ἐπὶ δεῖπνον. Καλῶς ἔφη, ποῶν σὺν ἀλλὰ ποῦ ἔστιν 5
 175 οὗτος; "Οπισθεν ἱμοῦ ἔρτι εἰσῆει· ἀλλὰ θανατώσω καὶ
 αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη. Οὐ σκέψαι, ἔφη, παῖ, φάναι τὸν
 Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις Σωκράτη; σὺ δ', ἦ δ' ὅς, Ἀρι-
 στόδημε, παρ' Ἐρυσμάχου κατακλίνου. Καὶ ἔμην ἔφη
 3 ἀπονίζειν τὸν παῖδα, ἵνα κατακέοιτο· ἄλλον δέ τινα τῶν 10
 παιδῶν ἤκειν ἀγγέλλοντα ὅτι Σωκράτης οὗτος ἀναχωρή-
 σας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκε καὶ οὐ κα-
 λούντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι. Ἀτοπὸν γ', ἔφη, λέγεις·
 Β οὐκοῦν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀγῆσεις; Καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν
 Μηδαμῶς, ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γάρ τι τοῦτο ἔχει· 15
 ἐνίοτε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχῃ, ἔστηκεν. ἦξει δὲ αὐτίκα,
 ὥς ἐγὼμαι. μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἔατε. Ἀλλ' οὕτω χρὴ
 ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμῶς, ὦ
 παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιᾶτε. πάντως παρατίθετε ὃ τι
 ἂν βούλησθε, ἐπειδὴν τις ὑμῖν μὴ ἐφρεστήκῃ· ὃ ἐγὼ οὐ- 20
 δεπώποτε ἐποίησα. νῦν οὖν νομίζοντες καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν
 C κεκληῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τοὺςδε τοὺς ἄλλους, θεραπεύ-
 ετε, ἵνα ὑμᾶς ἐπαινώμεν.

Μετὰ ταῦτα ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη
 οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μετα- 25
 πέμψασθαι τὸν Σωκράτη, ἔδὲ οὐκ ἔβν. ἤκειν οὖν αὐτὸν
 οὐ πολὺν χρόνον, ὥς εἰώθει, διατρέψαντα, ἀλλὰ μάλι-
 στα σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, τρυ-
 χάνειν γὰρ ἔσχατον κατακείμενον μόνον, Δεῦρ' ἔφη φά-
 ναι, Σώκρατες, παρ' ἐμὲ κατέκεισο, ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ 30
 D ἀπτόμενός σου ἀπολαύσω ὃ σοὶ προσέστη ἐν τοῖς προθύ-
 ροις. δῆλον γὰρ ὅτι εὗρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν
 προαπέστης. Καὶ τὸν Σωκράτη καθίζεσθαι καὶ εἰπεῖν
 ὅτι Εἴ ἂν ἔχοι, φάναι, ὦ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ
 σοφία, ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν κενώτερον ρεῖν 35
 ἡμῶν, ἐὰν ἀπτόμεθα ἀλλήλων, ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλι-

ξιν ἔδωκε τὸ διὰ τοῦ ἔριου ῥέον ἐκ τῆς πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ σοφία, πολλοῦ
 E τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλινσιν· οἶμαι γὰρ με παρὰ
 σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθῆσεσθαι. ἡ μὲν γὰρ
 ἐμὴ φράση τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος, ὥσπερ ὅναρ 5
 οὔσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα,
 ἥ γε παρὰ σοῦ νέον ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψε καὶ ἐκ-
 φανῆς ἐγένετο πρώην ἐν μάρτυροι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ
 τρισμυριοῖς. Ὑβριστὴς εἰ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Ἀγά-
 θων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ὀλίγον ὑστερον διαδικασόμεθα 10
 ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ τῆς σοφίας, δικαστῇ χρώμενοι τῷ
 176 Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα τρέπον.

4 Μετὰ ταῦτα, ἔφη, κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους καὶ
 δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδάς τε σφᾶς ποιήσεσθαι
 καὶ ἕσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα τρέπεσθαι 15
 πρὸς τὸν πότον. τὸν οὖν Πανσανίαν ἔφη λόγον τοιού-
 του τινὸς κατάρχειν. Εἶπεν, ἄνδρες, φάναι, τίνα τρό-
 πον ῥᾶστα πίνεσθαι; ἐγὼ μὲν οὖν λέγω ὑμῖν ὅτι τῷ ὄντι
 πάνν χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου καὶ δέομαι ἀνα-
 ψυχῆς τινὸς, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς· παρῆτε 20
 B γὰρ χθὲς. σκοπεῖσθε οὖν τίνι τρόπῳ ἂν ὥς ῥᾶστα πίνου-
 μεν. Τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τεῦτο μέντοι εἰς λέ-
 γεις, ὦ Πανσανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρυσκενᾶσθαι
 ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθὲς
 βεβηπτισμένων. Ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον 25
 τὸν Ἀκουμενοῦ, Ἦ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνὸς
 δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι, πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρῶσθαι πίνειν
 Ἀγάθων. Οὐδαμῶς, φάναι, οὐδ' αὐτὸς ἐρῶμαι. Ἐρ-
 C μαιων ἂν εἴη ἡμῖν, ἡ δ' ὅς, ὥς ἔοικεν, ἐμοί τε καὶ Ἀρι-
 στοδῆμῳ καὶ Φαίδρῳ καὶ τοῖςδε, εἰ ὑμεῖς οἱ δυνατώτα- 30
 τοι πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἀδύνατοι.
 Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγον· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα,
 ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὅποτερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι
 δοκεῖ οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πο-
 λὺν πίνειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι, 35
 οἷόν ἐστι, τάληθ' ἡ λέγων ἤττον ἂν εἴην ἀηδής. ἐμοὶ γὰρ

- D** δὴ τοῦτό γε οἶμαι κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς Ιατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἢ μέθῃ ἐστὶ· καὶ οὔτε αὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω ἐθελήσαιμι ἢν πιεῖν οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε καὶ κραίπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτε-
 ραίας. Ἀλλὰ μὴν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον 5
 τὸν Μυρρίνουσιον, ἔγωγέ σοι εἶωθα πείθεσθαι ἄλλως τε καὶ ἅτ' ἂν περὶ Ιατρικῆς λέγῃς· νῦν δ' αὖ βούλονται
- E** καὶ οἱ λοιποί. Ταῦτα δὴ ἀκούσας συγχωρεῖν πάντας μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνοουσίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν. 10
5. Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρμύμαχον, τοῦτο μὲν δέδοκται, πίνειν ὕσον ἂν ἔκαστος βούληται, ἐπάνωγες δὲ μηδὲν εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰς-
 ελθοῦσαν ἀνελτρίδου χαίρειν ἔαν, ἀνλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἐὰν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμῶς δὲ διὰ λόγων ἀλ- 15
 λήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον. καὶ δὲ οἷων λόγων, εἰ βού-
 177. λεσθε, ἐθέλω ἡμῖν εἰσηγήσασθαι. Φάναι δὴ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. Εἰπεῖν οὖν τὸν Ἐρμύμαχον ὅτι· Ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος 20
 ἀλλὰ Φαῖδρον τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν. Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεινὸν, φησὶν, ὦ Ἐρμύμαχε, ἄλλοις μὲν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παιῶνας εἶ-
 ναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῷ δὲ Ἐρωτι, τηλι-
B κούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μηδὲ ἓνα πώποτε τοσοῦ- 25
 των γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον; εἰ δὲ βούλει αἰὲ σκέψασθαι τοὺς χρηστὸς σοφιστὰς Ἡρα-
 κλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαινους καταλογάδην συγγράφειν, ὥςπερ ὁ βέλτιστος Πρύδικος, καὶ τοῦτο μὲν ἤττον καὶ
 θαυμαστὸν, ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τινὶ ἐνέτυχον βιβλῆν ἀνδρὸς 30
 σοφοῦ, ἐν ᾧ ἐνῆσαν ἅλεις ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες
C πρὸς ὠφέλειαν· καὶ ἄλλα τοιαῦτα συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκω-
 μιασμένα. τὸ οὖν τοιούτων μὲν περί πολλήν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἐρωτα δὲ μηδένα πῶ ἀνθρώπων τετολημ-
 κέναι εἰς ταυτηνὴν τὴν ἡμέραν ἀξίως ὕμνησαι, ἀλλ' οὕτως 35
 ἡμέληται τοσοῦτος θεός· ταῦτα δὴ μοι δοκεῖ εὖ λέγειν

Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσ-
 νεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῇ παρόντι πρόπον
 μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμήσαι τὸν θεόν. εἰ
 D οὖν ξυνδοκεῖ καὶ ὑμεῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἱκανὴ
 διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι χρήναι ἑκάστον ἡμῶν λόγον εἰ- 5
 πτεῖν ἔπαινον Ἑρωτος ἐπὶ δεξιᾷ ὥς ἂν δύνηται κάλλιστον,
 ὕρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάρχει-
 ται καὶ ἔστιν ἅμα πατήρ τοῦ λόγου. Οὐδεὶς σοι, ὦ Ἑρ-
 ξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία ψηφιεῖται. οὔτε
 γὰρ ἂν πον ἐγὼ ἀποφῆσαιμι, ὅς οὐδὲν σῆμι ἄλλο ἐπὶ 10
 E στασθαι ἢ τὰ ἑρωτικά, οὔτε πον Ἀγάθων καὶ Πανσα-
 νίας, οὐδὲ μὴν Ἀριστοφάνης, ἢ περὶ Διόνυσον καὶ
 Ἀφροδίτην πῦσα ἢ διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τουτῶν
 ὧν ἐγὼ ὁρῶ. καὶ τοι οὐκ ἔξ ἴσου γίγνεται ἡμῖν τοῖς
 ἑστάτοις κατακειμένοις· ἀλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ 15
 καλῶς εἴπωσιν, ἔξαρχέσει ἡμῖν. ἀλλὰ τύχη ἡγευθῇ κα-
 ταρχέτω Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἑρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὕρα ξυνέρασον τε καὶ
 178 ἐκέλευον ὑπὲρ ὃ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἃ ἑκαστος
 εἶπεν, οὔτε πᾶν ὃ Ἀριστόδημος ἐμνήμητο οὔτ' αὖ ἐγὼ 20
 ἃ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἃ δὲ μάλιστα καὶ ὧν ἔδοξέ μοι
 ἀξιολογήμενεντα εἶναι, τούτων ὑμῖν ἑρῶ ἑκάστου τὸν λόγον.
 6 Πρῶτον μὲν γὰρ, ὥς περ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξά-
 μενον ἐνθένδε ποθὲν λέγειν ὅτι μέγας θεὸς εἴη ὁ Ἑρως
 καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλυχῇ μὲν 25
 καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥμιστι δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. Τὸ γὰρ ἐν
 B τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον, ἢ δ' ὅς· τεκμή-
 ριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἑρωτος οὔτ' εἶδιν οὔτε λέ-
 γονται ἐπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ'
 Ἡσίοδος πρῶτον μὲν χάος φησὶ γενέσθαι, 30

αὐτὰρ ἔπειτα
 γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
 ἧδ' Ἑρος.

φησὶ μετὰ τὸ χάος δύο τούτῳ γενέσθαι, γῆν τε καὶ
 Ἑρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν γένεσιν λέγει, 35
 πρῶτιστον μὲν Ἑρωτα θεῶν μητίσσυτο πάντων.

- C Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειῳ ὁμολογεῖ· οὕτως πολλὰ-
 χόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι.
 Πρεσβύτατος δὲ ὢν μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν αἰτιός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅ τι μείζον ἐστιν ἀγαθὸν εὐθὺς
 νέω ὄντι ἢ ἐραστῆς χρηστός καὶ ἐραστὴ παιδικά. ὁ γὰρ 5
 χρὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου τοῖς μέλλουσι
 καλῶς βιώσεσθαι, τοῦτο οὐτε ἐγγγένεια οἷα τε ἐμποιεῖν
- D οὕτω καλῶς οὐτε τιμᾷ οὐτε πλοῦτος οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ὡς
 ἔρως. λέγω δὲ δὴ τί τοῦτα; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς αἰσχροῖς
 αἰσχύνῃ, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ γὰρ ἐστιν 10
 ἄνευ τούτων οὐτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλην καὶ καλὰ
 ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημὶ τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις ἐρᾷ,
 εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων ὑπὸ
 του δι' ἀνανδρίαν μὴ ἀμυνόμενος, οὐτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς
 ὀφθέντα οὕτως ἀλγῆσαι οὐτε ὑπὸ ἐταίρων οὐτε ὑπ' ἄλ- 15
- E λον οὐδενὸς ὡς ὑπὸ παιδικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν
 ἐρώμενον ὀρώμεν, ὅτι διαφερόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύ-
 νεται, ὅταν ὀφθῇ ἐν αἰσχροῦ τινὶ ὢν. εἰ οὖν μηχανή τις
 γένοιτο ὥστε πόλιν γενέσθαι ἢ στρατόπεδον ἐραστῶν τε
 καὶ παιδικῶν, οὐκ ἐστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκῆσειαν τὴν 20
 ἑαυτῶν ἢ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσchrῶν καὶ φιλοτι-
 179 μούμενοι πρὸς ἀλλήλους. καὶ μαχόμενοί γ' ἂν μετ' ἀλλή-
 λων οἱ τοιοῦτοι νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες ὡς ἔπος εἰπεῖν
 πάντας ἀνθρώπους. ἐρῶν γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παιδικῶν ὀφθῇ-
 ναι ἢ λιπὼν τάξιν ἢ ὅπλα ἀποβαλὼν ἤττιν ἂν δὴ πον δέ- 25
 ξαιτο ἢ ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων, καὶ πρὸ τούτου τεθνά-
 ναι ἂν πολλάκις ἔλοιτο. καὶ μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παι-
 δικὰ ἢ μὴ βοηθῆσαι κινδυνεύοντι, οὐδεὶς οὕτω κυκὸς
 ὄντινα οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρως ἐνθεὸν ποιῆσειε πρὸς ἀρε-
- B τὴν, ὥςθ' ὁμοίον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει. καὶ ἀτεχνῶς 30
 ὁ ἔφη Ὀμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις τῶν ἡρώων τὸν
 θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνόμενον παρ'
 7 αὐτοῦ. καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκειν γε μόνον ἐθέλουσιν οἱ
 ἐρῶντες, οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες.
 τούτου δὲ καὶ ἡ Πελίου θυγάτηρ Ἀλκίσις ἱκανὴν μαρ- 35
 τυρίαν παρέχεται ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου εἰς τοὺς Ἕλληνας,

- ἐθελήσασα μόνῃ ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἄνδρος ἀποθανεῖν, ὄν-
C των αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός· οὓς ἐκείνη τοσοῦτον
 ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ τὸν ἔρωτα, ὥστε ἀποδείξαι αὐ-
 τοὺς ἀλλοτρίους ὄντας τῷ νίῳ καὶ ὀνόματι μόνον προσή-
 κοντας, καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ ἔργον οὕτω καλὸν ἔδο- 5
 ξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ θεοῖς,
 ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων εὐαριθμήτοις
 δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἔξ' Αἰδου ἀνείναι
 πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνείσαν ἀγασθέντες
D τῷ ἔργῳ· οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν τε 10
 καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν. Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου
 ἀτελῇ ἀπέπεμψαν ἔξ' Αἰδου, φάσμα δεῖξαντες τῆς γυ-
 ναικὸς ἐφ' ἣν ἦκέν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακί-
 ζεσθαι ἔδοκει ἅτε ὢν χιθαρωδὸς, καὶ οὐ τολμᾶν ἕνεκα
 τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἀλκίησις, ἀλλὰ διαμη- 15
 χανᾶσθαι ζῶν εἰσέναι εἰς Αἰδον. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα
 δίκην αὐτῷ ἐπέτεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ
E ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι, οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλεῦ τὸν τῆς
 Θέτιδος υἱὸν ἐτίμησαν καὶ εἰς μακάρων νῆσους ἀπέπεμ-
 ψαν, ὅτι πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρός ὡς ἀποθανοῖτο 20
 ἀποκτείνας Ἑκτορα, μὴ ἀποκτείνας δὲ τοῦτον οἶκαδ' ἐλ-
 θὼν γηραιὸς τελευτήσοι, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν βοηθήσας
 180 τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήσας οὐ μόνον ὑπερα-
 ποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι. ὅθεν δὴ
 καὶ ἱεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφερόντως αὐτὸν ἐτίμησαν, 25
 ὅτι τὸν ἔραστὴν οὕτω περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο. Αἰσχίλος
 δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλεῦ Πατρόκλου ἐρᾶν, ὅς ἦν
 καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάν-
 των, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὥς γησιν
 Ὀμηρος. ἀλλὰ γὰρ τῷ ὄντι μάλιστα μὲν ταύτην τὴν 30
B ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσι τὴν περὶ τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μὲν-
 τοι θαυμάζουσι καὶ ἄγανται καὶ εὖ ποιοῦσιν ὅταν ὁ ἐρώ-
 μενος τὸν ἔραστὴν ἀγαπᾷ ἢ ὅταν ὁ ἔραστής τὰ παιδικά.
 Θεϊότερον γὰρ ἔραστής παιδικῶν· ἔνθεος γὰρ ἐστι. διὰ
 ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλεῦ τῆς Ἀλκίησιδος μᾶλλον ἐτίμη- 35
 σαν, εἰς μακάρων νῆσους ἀπαπέμψαντες. Οὕτω δὴ ἔγω-

γέ φημι Ἐρωτα θεῶν καὶ πρεσβύτατον καὶ τιμιώτατον καὶ κυριώτατον εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν ἀνθρώποις καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

C Φαῖδρον μὲν τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι ὧν οὐ πᾶν διεμνημό- 5

8 νευν· οὓς παρὲς τὸν Πανσανίου λόγον διηγῆτο. εἰπεῖν δ' αὐτὸν ὅτι Οὐ καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλήσθαι ἡμῖν ὁ λόγος, τὸ ἀπλῶς οὕτως παρηγγελθαι ἐγκωμιάζειν Ἐρωτα. εἰ μὲν γὰρ εἰς ἣν ὁ Ἐρως, καλῶς ἂν εἴχε· νῦν δέ — οὐ γὰρ ἔστιν εἰς. μὴ ὄντος δὲ ἐνὸς ὁρ- 10

D θότερόν ἐστι πρότερον προῤῥηθῆναι ὁποῖον δεῖ ἐπαινεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι τοῦτο ἐπανορθώσασθαι, πρῶτον μὲν Ἐρωτα φράσαι ὃν δεῖ ἐπαινεῖν, ἔπειτα ἐπαινεῖσαι ἄξιως τοῦ θεοῦ. Πάντες γὰρ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἐρωτος Ἀφροδίτη. μιᾶς μὲν οὖν οὔσης εἰς ἃν ἦν Ἐρως· 15 ἐπεὶ δὲ δὴ δύο ἐστὸν, δύο ἀνάγκη καὶ Ἐρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο τῷ θεῷ; ἡ μὲν γέ που πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ θνηγύτηρ, ἦν δὴ καὶ σφρανίαν ἐπονομάζομεν.

E ἡ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης, ἦν δὴ πάνδημον καλοῦ- 20

μεν. ἀναγκαῖον δὴ καὶ Ἐρωτα τὸν μὲν τῇ ἐτέρᾳ συνερ- 20 γὸν πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ σφρανιον. ἐπαινεῖν μὲν οὖν δεῖ πάντας θεοὺς, ἃ δ' οὖν ἐκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν. πῦσα γὰρ πρῶξις ὧδ' ἔχει· αὐτὴ ἐφ'

181 ἐαυτῆς πρᾶττομένη οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά. οἷον δ' νῦν ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ πίνειν ἢ ἔδειν ἢ διαλέγεσθαι, οὐκ 25 ἔστι τούτων αὐτὸ καθ' αὐτὸ καλὸν οὐδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ πρῶξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πρᾶττόμενον καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται, μὴ ὀρθῶς δὲ αἰσχρόν. οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἐρως οὐ πῶς ἐστὶ καλὸς οὐδὲ ἄξιος ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλ' ὁ καλῶς προτρέπων 30

9 ἐρᾶν. ὁ μὲν οὖν τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς B πάνδημός ἐστι καὶ ἐξεργάζεται ὅ τι ἂν τύχῃ· καὶ οὗτός ἐστιν ὃν οἱ φᾶλλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. ἐρῶσι δὲ οἱ τοιοῦτοι πρῶτον μὲν οὐχ ἥττον γυναικῶν ἢ παίδων, ἔπει- 35 τα ὧν καὶ ἐρῶσι, τῶν σωματίων μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν δύνωνται ἀνοητοτύτων, πρὸς τὸ διαπράξα-

- σθαι μόνον βλέποντες, ἀμειλύντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ. ὅθεν δὴ ξυμβαίνει αὐτοῖς, ὅ τι ἂν τύχῃσι, τοῦτο πράττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν, ὁμοίως δὲ τοῦναντίον. ἔστι
- C γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας τε οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἐτέρας, καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος καὶ ἄρρε- 5
νος. ὁ δὲ τῆς οὐρανίας πρώτον μὲν οὐ μετεχούσης θή-
λεος ἀλλ' ἄρρενος μόνον — καὶ ἔστιν οὗτος ὁ τῶν παιδῶν
ἔρωσις — ἔπειτα πρεσβυτέρας, ὕβρεως ἀμοίρου. ὅθεν δὴ
ἐπὶ τὸ ἄρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοί,
τὸ φύσει ἐρῶμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶν- 10
τες. καὶ τις ἂν γνοίῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδευασίᾳ τοὺς
- D εἰλικρινῶς ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὠρμημένους. οὐ γὰρ
ἐρῶσι παιδῶν ἀλλ' ἢ ἐπειδὴν ἤδη ἄρχονται νοῦν ἴσχειν·
τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενεϊάσκειν. παρεσκευασμένοι γὰρ,
οἴμην, εἰσὶν οἱ ἐντεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρῶν ὡς τὸν βίον 15
ἅπαντα ξυνεσόμενοι καὶ καιρῇ συμβιωσόμενοι, ἀλλ' οὐκ
ἐξαπατήσαντες, ἐν ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον, καταγε-
λάσαντες οἰχίσσονται ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. χρῆν δὲ
καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρῶν παιδῶν, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολ- 20
λὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο· τὸ γὰρ τῶν παιδῶν τέλος ἄδηλον 20
οἱ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώμα-
τος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸν νόμον τούτον αὐτοὶ αὐτοῖς
ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τούτους τοὺς πανδήμους
ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον, ὥσπερ καὶ τῶν
182 ἐλευθέρων γυναικῶν προσαναγκάζομεν αὐτοὺς καθ' ὅσον 25
δυνάμεθα μὴ ἐρῶν. οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ καὶ τὸ ὄνειδος πε-
ποιηκότες, ὥστε τινὲς τολμᾶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρίζε-
σθαι ἐρυσταῖς. λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες,
δρῶντες αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δὴ που
κοσμίως γε καὶ νομίμως ὅτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον ψό- 30
γον ἂν δικαίως φέροι. Καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νό-
μος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι νοῆσαι ῥάδιος· ἀπλῶς γὰρ
B ὠρίσται· ὁ δ' ἐνθάδε καὶ ὁ ἐν Λακεδαιμόνι ποικίλος. ἐν
Ἡλιδι μὲν γὰρ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν,
ἀπλῶς νενομοθέτηται καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἐρυσταῖς, καὶ 35
οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε νέος οὔτε πῦλαιός ὡς αἰσχρὸν, ἵνα,

οἶμαι, μὴ πράγματ' ἔχωσι λόγῳ πειρώμενοι πείθειν τοὺς νέους, ὥτε ἀδύνατοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ αἰσχρὸν νερόμισται, ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις αἰκοῦσι. τοῖς γὰρ βαρβάροις διὰ τὰς τυραννίδας αἰσχρὸν τοῦτό γε, καὶ ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ φιλομαχία. οὐ γὰρ, 5
 C οἶμαι, συμφέρει τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ὃ δὴ μάλιστα φιλεῖ τὰ τε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἔριος ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔμειον καὶ οἱ ἐνθάδε τέραννοι· ὃ γὰρ Ἀριστογέιτονος ἔριος καὶ ἡ Ἀρμόδιον φίλια βέλαιος γε- 10
 νομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως, οὐ μὲν αἰσχρὸν ἐτέθη χαρίζεσθαι ἑρασταῖς, κακία τῶν θεμένων
 D κεῖται, τῶν μὲν ἀρχόντων πλεονεξία, τῶν δὲ ἀρχομένων ἀνανδρία· οὐ δὲ καλὸν ἀπλῶς ἐνομίσθῃ, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς ψυχῆς ἀργίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τούτων κάλ- 15
 λιον νενομοθέτῃται, καὶ ὕπερ εἶπον, οὐ ῥέδιον κατανοῆσαι. ἐνθυμηθέντι γὰρ ὅτι λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἔρᾶν τοῦ λάθρα, καὶ μάλιστα τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσχίους ἄλλων ὦσι, καὶ ὅτι αὐτὴ παρακλέ- 20
 λεισιν τῷ ἔρῳντι παρὰ πάντων θανμαστῇ, οὐχ ὥς τι
 E αἰσχρὸν ποιοῦντι, καὶ ἐλόντι τε καλὸν δοκεῖ εἶναι, καὶ μὴ ἐλόντι αἰσχρὸν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἔξουσίαν ὁ νόμος δέδωκε τῷ ἑραστῇ θανμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ ἐπαινεῖσθαι, ἃ εἴ τις τολμώῃ ποιεῖν ἄλλ' ὅτιοῦν διώκων
 183 καὶ βουλόμενος διαπράξασθαι πλὴν τοῦτο, φιλοσοφίας 25
 τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνειδῇ. εἰ γὰρ ἡ χρήματα βουλό-
 μενος παρὰ τοῦ λαβεῖν ἡ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τιν' ἄλλην δύνα-
 μιν ἐθέλοι ποιεῖν οἷον οἱ ἑρασταὶ πρὸς τὰ παιδικά, ἔκτελας τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δειρήσει ποιοίμενοι, καὶ ὄρκους ὀμνύντες, καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις, καὶ ἐθ- 30
 λοντες δουλείας δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδεὶς, ἐμ-
 ποδίζοιτο ἂν μὴ πράττειν οὕτω τὴν πράξιν καὶ ὑπὸ γί-
 B λων καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν, τῶν μὲν ὀνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, τῶν δὲ νοουθετούντων καὶ αἰσχυνομέ-
 νων ὑπὲρ αὐτῶν· τῷ δ' ἔρῳντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι 35
 χάρις ἔπεστι, καὶ δέδοται ὑπὸ τοῦ νόμου ἕνεκ ὀνειδούς

- πράττειν, ὡς πάγκυλόν τι πρῶγμα διαπραττομένου. ὁ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολλοὶ, ὅτι καὶ ὁμνῶντι μόνῳ συγγνώμη παρὰ θεῶν ἐκβάντι τὸν ὄρκον· ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὐ φασιν εἶναι. οὕτω καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασι τῶν ἐρῶντι, ὡς ὁ 5 νόμος φηαὶν ὁ ἐνθάδε. ταύτῃ μὲν οὖν οἰηθεῖν ἂν τις πάγκυλον νομιζέσθαι ἐν τῇδε τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ τὸ φίλους γίγνεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παιδαγωγοὺς ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῷσι διαλέγεσθαι τοῖς ἐραστυῖς, καὶ τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα 10 προστεταγμένα ἦ, ἡλικιωταὶ δὲ καὶ ἑταῖροι ὀνειδίζουσιν, ἔάν τι ὀρώσῃ τοιοῦτο γιγνόμενον, καὶ τοὺς ὀνειδίζοντας
- D αὐτοὶ οἱ πρεσβύτεροι μὴ διακωλύουσι μηδὲ λοιδοροῦσιν ὡς οὐκ ὀρθῶς λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτά τις αὐτὸν βλέψας, ἡγήσεται ἂν πάλιν αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομιζέσθαι. 15 τὸ δὲ, οἶμαι, ὧδ' ἔχει· οὐχ ἄπλοῦν ἐστιν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη, οὔτε καλὸν εἶναι κατὰ αὐτὸ οὔτε αἰσχρὸν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πραττόμενον καλὸν, αἰσχρῶς δὲ αἰσχρὸν. αἰσχρῶς μὲν οὖν ἐστὶ πονηρῶν τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι, καλῶς δὲ χρηστῶν τε καὶ καλῶς. πονηρὸς δ' 20
- E ἔστιν ἐκεῖνος ὁ ἐραστὴς ὁ πάνδημος, ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν. καὶ γὰρ οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἕτε οὐδὲ μνημον ἐρῶν πράγματος· ἡμῖα γὰρ τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι, οὐπερ ἦρα, οἷχεται ἀποπτάμενος, πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας. ὁ δὲ τοῦ 25 ἡθὺς χρηστοῦ ὄντος ἐραστὴς διὰ βίου μένει, ἕτε μνημῶν
- 184 συντακίς. τούτους δὴ βούλεται ὁ ἡμέτερος νόμος εὖ καὶ καλῶς βασανίζειν, καὶ τοῖς μὲν χαρίσασθαι, τοὺς δὲ διαφύγειν. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν δινώκειν παφακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγωνοθετῶν καὶ βασανίζων ποτέρων 30 ποτὲ ἐστιν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων ὁ ἐρώμενος. οὕτω δὲ ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας πρῶτον μὲν τὸ ἀλλοχεῖσθαι ταχὺ αἰσχρὸν νενομίσται, ἵνα χρόνος ἐγγένηται, ὅς δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν. ἔπειτα τὸ ὑπὸ χρημάτων καὶ
- B ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἀλῶναι αἰσχρὸν, ἔάν τε κακῶς 35 πάσῃων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἢν τ' εὐεργετούμενος

- εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικὰς μὴ καταφρονήσῃ. οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε μόνιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. μία δὲ λείπεται τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδὸς, εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἔραστῇ παιδικῇ· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν νόμος, ὥσπερ 5 ἐπὶ τοῖς ἔρασταῖς ἦν δουλεύειν ἐθέλοντα ἡντινοῦν δου-
C λείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπονείδιστον, οὕτω δὲ καὶ ἄλλη μία μὲν δουλεία ἐκούσιος λείπεται
11 οὐκ ἐπονείδιστος· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετὴν. νε- νόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν 10 ἡγούμενος δι' ἐκείνων ἀμείνων ἐσσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ ἢ κατὰ ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἡ ἐθελοδοου- λεία οὐκ αἰσχρὰ εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ συμβαλεῖν εἰς ταῦτά, τὸν τε περὶ τὴν παιδερα-
D στίαν καὶ τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἄρε- 15 τὴν, εἰ μέλλει συμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ ἔραστῇ παι- δικῇ χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἔραστῆς τε καὶ παιδικῇ, νόμον ἔχων ἐκάτερος, ὁ μὲν χαρισαμέ- νοις παιδικοῖς ὑπηρετῶν ὅτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῷ ποιοῦντι αὐτὸν σοφὴν τε καὶ ἀγαθὴν δικαίως αὖ 20 ὅτιοῦν ἂν ὑπουργεῖν, καὶ ὁ μὲν δυνάμενος εἰς φρόνησιν
E καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν συμβάλλεσθαι, ὁ δὲ δεόμενος εἰς παιδεύειν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι, τότε δὲ τού- των ξυνιόντων εἰς ταῦτ' ὧν νόμων μοναχοῦ ἐνταῦθα συμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικῇ ἔραστῇ χαρίσασθαι, 25 ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰσχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰ-
185 σχύνῃ φέρει καὶ μὴ. εἰ γὰρ τις ἔραστῇ ὡς πλουσίῳ πλούτου ἕνεκα χαρισόμενος ἐξαπατηθῇ καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος τοῦ ἔραστοῦ πένητος, οὐδὲν ἤτ- 30 τον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος τό γε αὐτοῦ ἐπιδείξει, ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὅτιοῦν ἂν ὀφειλῇ ὑπηρετοῖ, τοῦτο δὲ οὐ καλόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ εἰ τις ὡς ἀγα- θῷ χαρισόμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἔραστοῦ ἐξαπατηθῇ, ἀναφανέντος ἐκείνου 35
B κακοῦ καὶ οὐ κεκτημένου ἀρετῇ, ὅμως καλὴ ἡ ἀπάτη·

δοκεῖ γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος τὸ καθ' αὐτὸν δεδηλωμέναι ὅτι ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθεῖη, τοῦτο δὲ αὐτὸ πάντων κάλλιστον. οὕτω πάντως γε καλὸν ἀρετῆς ἕνεκα χαρίζεσθαι. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς Οὐρανίας Θεοῦ ἕνεκα καὶ οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιος 5 καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις, πολλὴν ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν τε ἐρῶντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι πάντες τῆς ἐτέρας, τῆς πανδήμου. Ταῦτά σοι, ἔφη, ὥς ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ὦ Φαῖδρε, περὶ Ἑρωτος συμβάλλομαι. 10

Πανσανίου δὲ πανσαμένον, διδάσκουσι γὰρ με ἴσα λέγειν οὕτως· οἱ σοφοί, ἔφη ὁ Ἀριστοδῆμος δεῖν μὲν Ἀριστοφάνη λέγειν, τυχεῖν δὲ αὐτῷ τινὰ ἢ ὑπὸ πληθμονῆς ἢ ὑπὸ τινος ἄλλου λόγῳ ἐπιπεπτωκυῖαν καὶ οὐχ οἶόν τε εἶναι λέγειν, ἀλλ' εἰπεῖν αὐτὸν — ἐν τῇ κάτω γὰρ 15 αὐτοῦ τὸν ἱατρὸν Ἑρυσίμαχον κατακεῖσθαι — Ὡς Ἑρυσίμαχε, δίκαιος εἴ ἢ παῦσαι με τῆς λυγγὸς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι. Καὶ τὸν Ἑρυσίμαχον εἰπεῖν Ἀλλὰ ποιήσω ἀμφοτέρω ταῦτα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὰν παύσῃ, ἐν τῷ ἐμῷ· ἐν ᾧ δ' 20 ἂν ἐγὼ λέγω, ἐὰν μὲν σοι ἐθέλῃ ἀπνευστὶ ἔχοντι πολὺν χρόνον παύεσθαι ἢ λύγξ· εἰ δὲ μὴ, ὕδατι ἀνακογχυλῆσον. εἰ δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρὰ ἐστίν, ἀναλαβὼν τι τοιοῦτον οἷον κινήσας ἂν τὴν ῥῖνα, πτάρει· καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς ὑπαῖξ ἢ δις, καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρὰ ἐστί, παύσεται. 25 Οὐχ ἂν φθάνοις λέγων, φάναι τὸν Ἀριστοφάνη· ἐγὼ δὲ ταῦτα ποιήσω.

12 Εἰπεῖν δὴ τὸν Ἑρυσίμαχον, Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον εἶναι, ἐπειδὴ Πανσανίας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον 186 καλῶς οὐχ ἱκανῶς ἀπετέλεσε, δεῖν ἐμὲ πειρᾶσθαι τέλος 30 ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν Ἑρωτα δοκεῖ μοι καλῶς διελέσθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζώων καὶ τοῖς ἐν τῇ γῇ φρυμένοις καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν 35 ἐν πᾶσι τοῖς οὖσι, καθεωραμέναι μοι δοκεῖ ἐκ τῆς ἱατρι-

- Β κῆς, τῆς ἡμετέρας τέχνης, ὡς μέγας καὶ θαυμαστὸς καὶ ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τίνει καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. ὕρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς λέγων, ἵνα καὶ προσβέβωμεν τὴν τέχνην. Ἡ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν διπλοῦν ἔρωτα τοῦτον ἔχει, τὸ γὰρ ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιον ἐστὶ, τὸ δὲ ἀνόμοιον ἀνομοίων ἐπιθυμεῖ καὶ ἐρεῖ. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρως, ἄλλος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσῶ- 5 δει. ἔστι δὴ, ὥσπερ ἄρτι Πυρσανίης ἔλεγε, τοῖς μὲν
- Κ ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δὲ ἀκο- 10 λάστοις αἰσχρόν, οὕτω καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν χαρίζεσθαι καὶ δεῖ, καὶ τοῦτό ἐστιν ᾧ ὄνομα τὸ ἱατρικόν, τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσώδεσιν αἰσχρόν τε καὶ δεῖ ἀχαρι- 15 στεῖν, εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. ἔστι γὰρ ἱατρικὴ, ὡς ἐν κεφαλῇ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτι- κῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκων ἐν
- Δ τούτοις τὸν καλὸν τε καὶ αἰσχρόν ἔρωτα, οὗτός ἐστιν ὁ ἱατρικώτατος· καὶ ὁ μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἔρωτος τὸν ἕτερον κτήσασθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστιν 20 ἔρως, δεῖ δ' ἐγγενέσθαι, ἐπιστάμενος ἐμποιῆσαι καὶ ἐνόντα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη δημιουργός. δεῖ γὰρ δὴ τὰ ἔχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι φίλα οἶόν τ' εἶναι ποιεῖν καὶ ἐρεῖν ἀλλήλων. ἔστι δὲ ἔχθιστα τὰ ἐναντιώτατα, ψυχρὸν θερ- 25 μῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ, πάντα τὰ τοιαῦτα.
- Ε τούτοις ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμποιῆσαι καὶ ὁμόνοιαν ὁ ἡμέ- 30 τερος πρόγονος Ἀσκληπιδὸς, ὥς φασιν οἶδε οἱ ποιηταὶ καὶ ἐγὼ πείθομαι, συνέστησε τὴν ἡμετέραν τέχνην. ἥ τε οὖν ἱατρικὴ, ὥσπερ λέγω, πῶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνᾶται, ὥσαύτως δὲ καὶ γυμναστικὴ καὶ γεωργία.
- 187 Μουσικὴ δὲ καὶ παντὶ κατάδηλος τῷ καὶ μικρὸν προσέ- 35 χοντι τὸν νοῦν ὅτι κατὰ ταῦτα ἔχει τούτοις, ὥσπερ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος βούλεται λέγειν, ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. τὸ ἐν γίγῃ φησι διαφερόμενον αὐτὸ αὐτῷ ξυμφέρεσθαι, ὥσπερ ἁρμονίαν τάξου τε καὶ λύρας. ἔστι 35 δὲ πολλὴ ἀλογία ἁρμονίαν φάναι διαφέρεσθαι ἢ ἐκ δια-

- φερομένων ἔτι εἶναι. ἀλλ' ἴσως τόδε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι
 Β ἐκ διαφερομένων πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα
 ὕστερον ὁμολογησάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης.
 οὐ γὰρ δὴ πού ἐκ διαφερομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βα-
 ρέος ἁρμονία ἂν εἴη. ἡ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστὶ, συμ- 5
 φωνία δὲ ὁμολογία τις· ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφερομένων,
 ἕως ἂν διαφέρωνται, ἀδύνατον εἶναι· διαφερόμενον δὲ αὐ-
 καὶ μὴ ὁμολογοῦν ἀδύνατον ἁρμόσαι. ὥσπερ γε καὶ ὁ
 C ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος διενηνεγμένον πρότε-
 ρον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε. τὴν δὲ ὁμολογίαν 10
 πᾶσι τούτοις, ὥσπερ ἐκεῖ ἡ ἰατρικὴ, ἐνταῦθα ἡ μουσικὴ
 ἐντίθησιν, ἔρωτα καὶ ὁμόνοιαν ἀλλήλοις ἐμποιήσασα·
 καὶ ἔστιν αὐτὴ μουσικὴ περὶ ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἐρωτι-
 κῶν ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας
 τε καὶ ῥυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ ἐρωτικὰ διαγιγνώσκειν, 15
 οὐδὲ ὁ διπλοῦς ἔρως ἐνταῦθά πῶς ἔστιν· ἀλλ' ἐπειδὴ
 D δὲ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρησθαι ῥυθμῷ τε καὶ
 ἁρμονίᾳ ἢ ποιοῦντα, ὃ δὴ μελοποιᾶν καλοῦσιν, ἢ χρώ-
 μενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσσι τε καὶ μέτροις, ὃ
 δὴ παιδεία ἐκλήθη, ἐνταῦθα δὴ καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ 20
 δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἔκει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι τοῖς
 μὲν κοσμίους τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν κοσμιώτεροι γί-
 γνοιτο οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι καὶ φυλάττειν τὸν
 τούτων ἔρωτα, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καλὸς, ὁ οὐράνιος, ὁ
 E τῆς οὐρανίας Μούσης ἔρως· ὁ δὲ Πολυμνίας, ὁ πάνδη- 25
 μος, ὃν δεῖ εὐλαβούμενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρῃ,
 ὅπως ἂν τὴν μὲν ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσεται, ἀκολασίαν
 δὲ μηδεμίαν ἐμποιήσῃ, ὥσπερ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ μέγα
 ἔργον ταῖς περὶ τὴν ὀνοποικίην τέχνῃ ἐπιθυμίαις καλῶς
 χρῆσθαι, ὥστ' ἄνευ νόσου τὴν ἡδονὴν καρπώσασθαι. 30
 Καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι
 καὶ τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς θείοις, καθ' ὅσον παρὲι-
 13 και, φυλακτέον ἐκάτερον τὸν ἔρωτα· ἔνεστον γάρ. ἐπεὶ
 188 καὶ ἡ τῶν ὠρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις μεστή ἐστιν ἀμφο-
 τέρων τούτων, καὶ ἐπειδὴ μὲν πρὸς ἄλλα τοῦ κοσμοῦ 35
 τὴν ἔρωτος αἰὶν νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον, τὰ τε θερμὰ καὶ τὰ

- ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, καὶ ἁρμονίαν καὶ χρᾶσιν λά-
 βη σώφρονα, ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀν-
 θρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν
 ἠδίκησεν· ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως Ἔρως ἐγκρατέστε-
 ρος περὶ τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διέφθειρέ τε 5
 πολλὰ καὶ ἠδίκησεν. οἳ τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι
 ἐκ τῶν τοιούτων καὶ ἄλλ' ἀνόμοια πολλὰ νοσήματα καὶ
 τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς· καὶ γὰρ πᾶχναι καὶ χάλα-
 ζαι καὶ ξρυσίβαι ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα
 τῶν τοιούτων γίγνεται ἐρωτικῶν, ὧν ἐπιστήμη περὶ 10
 ἄστρον τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας ἀστρονομία καλεῖ-
 ται. Ἔτι τοίνυν καὶ αἱ θυσίαι πῦσαι καὶ οἷς μαντικῇ
 ἐπιστατέῃ — ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ περὶ Θεοῦς τε καὶ ἀνθρώ-
 πους πρὸς ἀλλήλους κοινωνία — οὐ περὶ ἄλλο τί ἐστιν
 ἢ περὶ Ἑρωτος φυλακὴν τε καὶ ἴασιν. πῦσαι γὰρ ἡ ἀσέ- 15
 βεια φιλεῖ γίνεσθαι, ἐὰν μὴ τις τῷ κοσμίῳ Ἑρωτι χα-
 ρίσσῃται μὴδὲ τιμᾷ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ,
 ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετε-
 λευτηκότας καὶ περὶ Θεοῦς. ἡ δὲ προστέτακται τῇ μαν-
 τικῇ ἐπισκοπεῖν τοὺς Ἑρωτας καὶ ἰατρνεύειν, καὶ ἐστὶν αὖ 20
 ἡ μαντικὴ φιλίας Θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργὸς τῷ
 ἐπίστασθαι τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐρωτικὰ, ὅσα τείνει πρὸς
 θέμιν καὶ ἀσέβειαν. Οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον
 δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει ξυλλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἑρως, ὁ δὲ
 περὶ τὰγαθὰ μετὰ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτε- 25
 λούμενος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ Θεοῖς, οὗτος τὴν μεγί-
 στην δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρα-
 σκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυναμένους ὁμιλεῖν καὶ φίλους εἶναι
 καὶ τοῖς χρεῖττοσιν ἡμῶν Θεοῖς.
 Ε Ἴσως μὲν οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἑρωτα ἐπαινῶν πολλὰ 30
 παραλείπω; οὐ μέντοι ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν
 ἔργον, ὃ Ἀριστοφάνης, ἀναπληρῶσαι· ἢ εἴ πως ἄλλως
 ἐν νῷ ἔχεις ἐγκωμιάζειν τὸν Θεόν, ἐγκωμιάζε, ἐπειδὴ καὶ
 τῆς λεγγὸς πέπασαι.
 189 Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη ὅτι 35
 Καὶ μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρὶν γε τὸν πταρμόν

προσενέχθηται αὐτῇ, ὥστε με θαυμάζειν, εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμεῖ τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμός ἐστι· πᾶν γὰρ εὐθὺς ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν πταρμὸν προσήνεγκα. Καὶ τὸν Ἑρυσίμαχον, ὧ γὰρ φάναι, *Libri Aristophanis, c. 1* ὦρα τί ποιεῖς. 5

γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν, καὶ φύλακά με τοῦ λόγου
 Β ἀναγκάζεις γίγνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, ἐάν τι γελοῖον εἴπῃς, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν. Καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελᾶσαντα εἰπεῖν Εὐ λέγεις, ὦ Ἑρυσίμαχε, καί μοι ἔστω ἄρ- ῥητα τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μὴ με φύλαττε, ὥς ἐγὼ φοβοῦμαι 10 περὶ τῶν μελλόντων ῥηθῆσεσθαι, οὐ τι μὴ γελοῖα εἴπω, τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς ἡμετέρας Μούσης ἐπιχώριον, ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Βαλὼν γε, φάναι, ὦ Ἀριστόφανες, οἷι ἐκφεύξεσθαι; ἀλλὰ πρόσχετε τὸν νοῦν, καὶ οὕτως λέγε ὥς δώσω λόγον. ἴσως μέντοι, 15 ἂν δόξῃ μοι, ἀφήσω σε.

14 Καὶ μὴν, ὦ Ἑρυσίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη γέ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν ἢ ἥ σύ τε καὶ Πανσανίας εἰπέτην. ἔμοι γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασι τὴν τοῦ ἔρωτος δύναμιν οὐκ ἡσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοι γε μέ- 20 γιστ' ἂν αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν μέγιστας, οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτὸν, δεόν πάντων μάλιστα γίγνεσθαι. ἔστι γὰρ

Δ θεῶν φιλανθρωπότητος, ἐπικουρός τε ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς τούτων ὢν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία 25 ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδύσχαλοι ἔσεσθε. δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. Ἡ γὰρ πάλα ἡμῶν φύσις οὐχ ἡ αὐτὴ ἦν ἥπερ νῦν, ἀλλ' ἄλλοια. πρῶτον 30 μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θῆλη, ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὗ νῦν ὄνομα λοιπὸν, αὐτὸ δὲ ἡφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ [ἐν] τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ 35 θήλεος, νῦν δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμε-

- νον. ἔπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος
 στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλῳ ἔχον. χεῖρας δὲ
 τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσὶ, καὶ πρόσωπα
 190 δύο ἐπ' ἀρχῇ κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντῃ· κεφαλὴν δ' ἐπ'
 ἀμφοτέροις τοῖς πρόσωποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν, καὶ 5
 ὦτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τᾶλλα πάντα ὡς ἀπὸ
 τούτων ἂν τις εἰκάσειεν. ἐπορεύετο δὲ [καὶ] ὀρθὸν ὥσπερ
 νῦν, ὁποτέρωσε βουληθεῖη· καὶ ὁπότε ταχὺ δρμήσειε
 θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφε-
 ρόμενοι κυβιστῶσι κύκλῳ, ὅκτω τότε οὔσι τοῖς μέλεσιν 10
 ἀπεριεδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλῳ. ἦν δὲ διὰ ταῦτα
 B τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου
 τὴν ἀρχὴν ἔχονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀμφοτέ-
 ρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων
 μετέχει. περιφεροῇ δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν 15
 διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ
 καὶ τὴν ῥώμην, καὶ τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπε-
 χείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ δὲ λέγει Ὅμηρος περὶ Ἐφιάλ-
 του τε καὶ Ὠττου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρα-
 C νὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθησομένων τοῖς 20
 15 θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύοντο ὃ τι χρὴ
 αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείν-
 ναιεν εἶχον καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ
 γένος ἀφανίσαιεν — αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ
 παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἤφανίζετο — οὐδ' ὅπως ἔωεν 25
 ἀσελγαίνειν. μύγισ δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι Δοκῶ
 μοι, ἔφη, ἔχειν μηχανὴν, ὡς ἂν εἰέν τε ἀνθρώποι καὶ
 D παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι. νῦν
 μὲν γὰρ αὐτοὺς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἕκαστον, καὶ ἅμα
 μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν 30
 διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι· καὶ βαδιοῦνται
 ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἂν δ' ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν
 καὶ μὴ ἐθέλωσιν ἡσυχίαν ἕγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ
 δίχα, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκολιάζοντες.
 Ταῦτα εἰπὼν ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ 35
 E ὅα τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ

- ὡὰ ταῖς θριξίν. ὅντινα δὲ τέμνοι, τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευε τὸ
 τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ
 πρὸς τὴν τομὴν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τιμῇσιν, κο-
 σμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τῶν ἰᾶσθαι ἐκέλευεν.
 ὁ δὲ τὸ τε πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνελκὼν παντα- 5
 χόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ
 τὰ σύσπυστα βαλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ
 μέσσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς
 191 μὲν ἄλλας ἑντίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στήθη
 διήρθρου, ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι, 10
 περὶ τὸν καλὰ ποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ἑντίδας·
 ὁλγας δὲ κατέλειπε, τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν
 ὀμφαλὸν, μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ
 οὖν ἡ φύσις δίκην ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ
 αὐτοῦ ξυνήει, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλε- 15
 κόμενοι ἀλλήλοις, ἐπιθυμοῦντες συμφῶναι, ἀπέθνησκον
 B ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν
 χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν. καὶ ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμέ-
 σεων, τὸ δὲ λειφθεῖη, τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐξήτει καὶ συνε-
 πλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντόχοι ἡμίσει, ὃ δὴ 20
 νῦν γυναῖκα καλοῦμεν, εἴτ' ἀνδρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυν-
 το. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζεται, καὶ
 μετατίθῃσιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν· τέως γὰρ
 καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς
 C ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέττιγες. μετέθῃκε τε 25
 οὖν [οὕτως] αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ διὰ τούτων τὴν
 γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησε, διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν τῷ θή-
 λει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ
 γυναικὶ ἐντόχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο τὸ γένος, ἅμα δ'
 εἰ καὶ ἄρῳ ἐν ἄρῳ, πλησιονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνου- 30
 σίας καὶ διαπαύοιντο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποντο καὶ τοῦ
 ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο. Ἔστι δὴ οὖν ἐκ τούτου ὁ ἔρως
 D ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας φύ-
 σεως συναγωγεὺς, καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ
 16 ἰᾶσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην. ἕκαστος οὖν ἡμῶν 35
 ἐστὶν ἀνθρώπου ζύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ

- ψητται, ἐξ ἑνὸς δύο. ζητεῖ δὴ αἰ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος ζύμ-
 βολον. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμημά εἰσιν,
 ὃ δὴ τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικός τ' εἰσὶ καὶ οἱ
 πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνاسι, καὶ ὅσαι
 Ε αὖ γυναῖκες φιλοῦνδρά τε καὶ μοιχεύτραι, ἐκ τούτου τοῦ 5
 γένους γίγονται. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς τμη-
 μά εἰσιν, οὐ πάνν αὐται τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσέ-
 χουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμένα εἰσὶ,
 καὶ αἱ ἐταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγονται. ὅσοι
 δὲ ἄρρενος τμημά εἰσι, τὰ ἄρρενα διώκουσι, καὶ τέως 10
 μὲν ἄν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φι-
 λοῦσι τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι συγκατακείμενοι καὶ
 192 συμπεπλεγμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι
 τῶν παιδων καὶ μειρακίων, ἅτε ἀνδρεύτατοι ὄντες φύ-
 σει. φασὶ δὲ δὴ τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδό- 15
 μενοι· οὐ γὰρ ὑπ' ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν, ἀλλ' ὑπὸ
 θάρρους καὶ ἀνδρίας καὶ ἀρρενωπίας τὸ ὅμοιον αὐτοῖς
 ἀσπαζόμενοι. μέγα δὲ τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες
 μόνοι ὑποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι.
 ἐπειδὰν δὲ ἀνδρωθῶσι, παιδερastoῦσι καὶ πρὸς γάμους 20
 Β καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλὰ
 ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται· ἀλλ' ἔξαρχεῖ αὐτοῖς μετ'
 ἀλλήλων καταζῆν ἀγύμοις. πάντως μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος
 παιδεραστής τε καὶ φιλεραστής γίγνεται, αἰ τὸ ξυγγενὲς
 ἀσπαζόμενος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ 25
 αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παιδεραστής καὶ ἄλλος πᾶς, τότε καὶ
 C θανμαστὰ ἐκπλήττονται φιλία τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρω-
 τι, οὐκ ἐθέλοντες ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρῆσθαι ἀλλήλων
 οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦντες μετ' ἀλλήλων
 διὰ βίον οὗτοί εἰσιν, οἳ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν ὃ τι βοῦ- 30
 λονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίγνεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἂν δό-
 ξιμε τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων συνουσία, ὡς ἄρα
 τούτου ἕνεκα ἕτερος ἐτέρῳ χαίρει ξυνῶν οὕτως ἐπὶ μεγά-
 λης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἐκατέρου ἡ ψυχὴ
 D δῆλη ἐστίν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ὃ 35
 βούλεται, καὶ αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κα-

- τακειμένοις ἐπιστάς ὁ Ἥφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο
 Τί ἔσθ' ὃ βούλεσθε, ὦ ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων
 γενέσθαι; καὶ εἰ ἀποροῦντας αὐτοὺς πάλιν ἔροιτο Ἀρά
 γε τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστα
 ἀλλήλοις, ὥστε ~~καὶ τὸ κτλ καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι~~ 5
 E ἀλλήλων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, ἔθελω ὑμᾶς συν-
 τῆξαι καὶ συμψῦσαι εἰς τὸ αὐτὸ, ὥστε δὴ ὄντας ἕνα
 γεγονέναι καὶ ἕως τ' ἂν ζῆτε, ὡς ἕνα ὄντα, κοινῇ ἀμφο-
 τέρους ζῆν, καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Αἴδου
 ἀντὶ δυεῖν ἕνα εἶναι κοινῇ τεθνεῶτε. ἀλλ' ὁρᾶτε εἰ τοῦ- 10
 του ἔρῳτε καὶ ἐξαρκεῖ ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε. ταῦτα
 ἀκούσας ἴσμεν ὅτι οὐδ' ἂν εἰς ἐξαρνηθεῖη οὐδ' ἄλλο τι
 ἂν φανεῖη βουλόμενος, ἀλλ' ἀτεχνῶς οἴοιτ' ἂν ἀκηκοέναι
 τοῦτο ὃ πάλαι ἤρα ἐπεθύμει, συνελθὼν καὶ συντακείς τῷ
 ἐρωμένῳ ἐκ δυεῖν εἰς γενέσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷτιον, 15
 193 ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἦμεν ὅλοι· τοῦ
 ὅλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ διώξει ἔρως ὄνομα. καὶ πρὸ
 τοῦ, ὥσπερ λέγω, ἐν ἦμεν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διω-
 κίσθημεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ Ἀρχάδες ἐπὶ Λακε-
 δαιμονίων. φόβος οὖν ἐστίν, ἵαν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς 20
 τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὐθις διασχιοθησόμεθα, καὶ
 περιμεινέοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις κατὰ γραφὴν
 ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥίνας, γεγονό-
 τες ὥσπερ λίσπαι. ἀλλὰ τούτων ἕνεκα πάντ' ἄνδρα χρὴ
 B ὑπαντα παρακελεύεσθαι εὐσεβεῖν περὶ θεοὺς, ἵνα τὰ μὲν 25
 ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν, ὧν ὁ Ἔρως ἡμῖν ἡγεμὼν
 καὶ στρατηγός. ὃ μὴδεὶς ἐναντία πρᾶττέτω· πρᾶττει δ'
 ἐναντία, ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται. φίλοι γὰρ γενόμενοι
 καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομεν τε καὶ ἐντευξό-
 μεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν 30
 ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μὴ μοι ὑπολάβῃ Ἐρνεύμαχος κωμω-
 δῶν τὸν λόγον, ὡς Πανσανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω· ἴσως
 C μὲν γὰρ καὶ οὗτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσὶν
 ἀμφοτέροι τὴν φύσιν ὑβρίζοντες, λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ'
 ἀπάντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν 35
 τὸ γένος εὐδαιμον. γένοιτο, εἰ ἐκτελέσασιν τὸν ἔρωτα

καὶ τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν. εἰ δὲ τοῦτο ἄριστον, ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ τοῦτου ἐγγυτέρω ἄριστον εἶναι.

τοῦτο δ' ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκό-
 D των. οὗ δὲ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες δικαίως ἂν ἱμνοῦ- 5
 μεν Ἐρωτα, ὃς ἐν τε τῷ παρόντι ἡμᾶς πλείστα δυνήσιν
 εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας
 παρέχεται, ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοῦς εὐσέβειαν,
 καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ ἱασόμενος
 μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι. 10

17 Οὗτος, ἔφη, ὦ Ἐρυσίμαχε, ὁ ξιμὸς λόγος ἐστὶ περὶ
 Ἐρωτος, ἄλλοιός ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ
 κωμωδήσης αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί
 E ἕκαστος ἔρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἐκάτερος. Ἀγάθων γὰρ καὶ
 Σωκράτης λοιποί. 15

Ἀλλὰ πείσομαι σοι, ἔφη φάναι τὸν Ἐρυσίμαχον.
 καὶ γὰρ μοι ὁ λόγος ἡδέως ἐρῶν ἦν. καὶ εἰ μὴ ξυνήδειν
 Σωκράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὔσι περὶ τὰ ἔρωτικά,
 πάντῃ ἂν ἐφοβούμεν μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ
 καὶ παντοδαπὰ εἰρησθαι. νῦν δὲ ὁμῶς θαρσύνω. Τὸν οὖν 20
 194 Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγώνισαι, ὦ Ἐρυσί-
 μαχε. εἰ δὲ γένοιτο οὗ νῦν ἐγὼ εἰμι, μᾶλλον δὲ ἴσως οὗ
 ἴσομαι, ἐπειδὴν καὶ Ἀγάθων εἶπη, εὖ καὶ μάλ' ἂν φο-
 βοῖτο καὶ ἐν παντὶ εἶης, ὥσπερ ἐγὼ νῦν. Φαρμάττειν
 βούλει με, ὦ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ἵνα θεο- 25
 ρυβηθῶ διὰ τὸ οἶσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην
 ἔχειν ὡς εὖ ἑροῦντος ἑμοῦ. Ἐπιλήσμων μὲν' ἂν εἶην, ὦ
 Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν
 B καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὑπερβάντα
 μετὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ βλέψαντος ἐναντία τοσοῦτον 30
 θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδεῖξασθαι παντοῦ λόγους, καὶ οὐδ'
 ὁπωσιστοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν οἰηθεῖν σὲ θορυβηθήσε-
 σθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων. Τί δαί, ὦ Σώκρα-
 τες, τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δὴ πού με οὕτω θεάτρον
 μεσιτὸν ἡγεῖ, ὥστε καὶ ἀγνοεῖν ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἡμ- 35
 C φρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι. Οὐ μὲν' ἂν κα-

λῶς ποιοίην, φάναι τὸν Σωκράτη, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ
 τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζων. ἀλλ' εὖ οἶδα ὅτι εἴ τισιν ἐντύ-
 χους οὖς ἡγοῖτο σοφοὺς, μᾶλλον ἢ αὐτῶν φροντίζοις ἢ
 τῶν πολλῶν. ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὤμεν. ἡμεῖς μὲν
 γὰρ καὶ ἐκεῖ παρήμεν καὶ ἡμεῖν τῶν πολλῶν· εἰ δὲ ἄλλοις 5
 ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι ἴσως
 οἷοιο αἰσχρὸν ὃν ποιεῖν. ἢ πῶς λέγεις; Ἀληθῆ λέγεις,

Π φάναι. Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐκ ἂν αἰσχύνοιο, εἴ τι οἷοιο
 αἰσχρὸν ποιεῖν; Καὶ τὸν Παῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν
 ὦ φίλε Ἀγάθων, ἐὰν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι 10
 διοίσει αὐτῷ ὁπρὸν τῶν ἐνθάδε ὅτιοις γήγνεσθαι, ἐὰν
 μόνον ἔχη ὅτῳ διαλέγεται, ἄλλως τε καὶ καλῶ, ἐγὼ δὲ
 ἡδέως μὲν ἀκούω Σωκράτους διαλεγομένου, ἀναγκαῖον
 δέ μοι ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἐρωτι καὶ ἀποδέ-
 ξασθαι παρ' ἐνὸς ἐκάστου ὑμῶν τὸν λόγον. ἀποδοὺς οὖν 15

Ε ἐκάτερος τῷ θεῷ οὕτως ἤδη διαλεγέσθω. Ἀλλὰ καλῶς
 λέγεις, ὦ Παῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ οὐδὲν με
 κωλύει λέγειν. Σωκράτει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται πολλάνικ
 διαλέγεσθαι.

18 Ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ἢ χρῆ με 20
 εἰπεῖν, ἔπειτα εἰπεῖν. δοκοῦσι γάρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν
 εἰρηκότες οὐ τὸν θεὸν ἐγκωμιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώ-
 πους εὐδαιμονίζειν τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος.

195 ὁποῖος δὲ τις αὐτὸς ὧν ταῦτα ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἰρη-
 κεν. εἷς δὲ τρόπος ὁρθὸς παντὸς ἐπαίνου περὶ παντὸς, 25
 λόγῳ διελθεῖν οἷος οἷων αἴτιος ὧν τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ
 λόγος ᾗ. οὕτω δὴ τὸν Ἐρωτα καὶ ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινεῖσαι
 πρῶτον αὐτὸν οἷος ἐστίν, ἔπειτα τὰς δόσεις. Φημὶ οὖν
 ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων Ἐρωτα, εἰ θέμις
 καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν, 30
 κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος ὧν τοιόςδε,
 πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὦ Παῖδρε, μέγα δὲ τεκ-

Β μήριον πῶ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῇ τὸ
 γῆρας, ταχὺ ὃν δῆλον ὅτι. θάττον γοῦν τοῦ δέοντος
 ἡμῖν προσέρχεται. ὁ δὲ πέφυκεν Ἐρως μισεῖν καὶ οὐδ' 35
 ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζειν. μετὰ δὲ νέων αἰεὶ ζύνεστί τε

- καὶ ἔστιν· ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὥς ὅμοιον ὁμοίῳ
 αἰετὸν πελάζει. ἐγὼ δὲ Παῖδρι πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτο
 οὐκ ὁμολογῶ, ὥς Ἐρῶς Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαῖότε-
 ρός ἐστιν, ἀλλὰ φημί νεώτατον αὐτὸν εἶναι θεῶν καὶ
 αἰετὸν, τὰ ~~νὸν καὶ τὰ ἀρχαῖα~~ ^{ἀρχαῖα ἀρχαῖα} ἀρχαῖα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίο- 5
 δος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, ἀνάγκη καὶ οὐκ ἔρωτι γε-
 γονέναι, εἰ ἐκεῖνοι ἀληθῆ ἔλεγον· οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ
 οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγίνοντο καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια,
 εἰ Ἐρῶς ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη, ὥσπερ
 νῦν, ἐξ οὗ Ἐρῶς τῶν θεῶν βασιλεύει. Νέος μὲν οὖν ἐστὶ, 10
 D πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητῶ δ' ἔστιν ἐνδεὴς οἶος ἦν
 Ὅμηρος, πρὸς τὸ ἐπιδειξάμενος θεοῦ ἀπαλότητα. Ὅμηρος
 γὰρ Ἄτην θεὸν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλὴν· τοὺς γοῦν
 πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι, λέγων
 τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδέος 15
 πῖλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει.
 καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίω τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν,
 E ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει ἀλλ' ἐπὶ μαλθακῷ. τῷ αὐτῷ
 δὴ καὶ ἡμεῖς χρῆσώμεθα τεκμηρίω περὶ Ἐρωτα ὅτι ἀπα-
 λός. οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἔστιν οὐ 20
 πάννυλα καὶ, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ
 βαίνει καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἡθιστοῖς καὶ ψυχραῖς θεῶν καὶ ἀν-
 θρώπων τὴν οἴκησιν ἵδρυσται, καὶ οὐκ αὖ ἐξῆς ἐν πά-
 σαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' ἥτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ
 ἐντύχῃ, ἀπέρχεται, ἥ δ' ἂν μαλακὸν, οἰκίζεται. ἀπτό- 25
 μενον οὖν αἰετὸν καὶ ποσὶ καὶ πάντῃ ἐν μαλακωτάτοις τῶν
 μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη εἶναι. Νεώτατος
 196 μὲν δὴ ἐστὶ καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ τούτοις ὑγρὸς τὸ
 εἶδος. οὐ γὰρ ἂν οἶός τ' ἦν πάντῃ περιπτύσσεσθαι οὐδὲ
 διὰ πάσης ψυχῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον λανθάνειν καὶ 30
 ἐξιῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμμέτρον δὲ καὶ ὑγρᾶς ἰδέας μέγα
 τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ὃ δὴ διαφερόντως ἐκ πάν-
 των ὁμολογουμένως Ἐρῶς ἔχει· ἀσχημοσύνη γὰρ καὶ
 Ἐρωτι πρὸς ἀλλήλους αἰετὸν πόλεμος. χρόας δὲ κάλλος ἢ
 κατ' ἄνθρωπον δάματα τοῦ θεοῦ σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ καὶ 35
 B ἀπηνθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλῳ ὁρώμενον οὐκ

- ἐνέει Ἔρωσ, οὗ δ' ἂν εὐανθής τε καὶ εὐώδης τόπος ἦ,
 19 ἐνταῦθα καὶ ἤξει καὶ μένει. Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ
 θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανὰ καὶ ἔτι πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ
 ἀρετῆς Ἔρωτος μετὰ ταῦτα λεκτέον, τὸ μὲν μέγιστον
 ὅτι Ἔρωσ οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' ἀδικεῖται οὐδ' ὑπὸ θεοῦ οὔτε δ
 θεὸν, οὐδ' ὑπ' ἀνθρώπου οὔτε ἄνθρωπον. οὔτε γὰρ αὐ-
 τὸς βία πάσχει, εἴ τι πάσχει· βία γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἄπ-
 20 τεται· οὔτε ποιῶν ποιεῖ· πᾶς γὰρ ἐκὼν ἔρωτι πᾶν ἐπη-
 ρετῇ, ἃ δ' ἂν τις ἐκὼν ἐκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ πό-
 λεως βασιλῆς νόμοι δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ
 σωφροσύνης πλείστης μετέχει. εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σω-
 φροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἔρωτος δὲ
 μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι. εἰ δὲ ἦττους, κρατοῦντ'
 ἂν ὑπὸ Ἔρωτος, ὃ δὲ κρατοῖ. κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ
 ἐπιθυμιῶν ὃ Ἔρωσ διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ. καὶ μὴν
 21 εἰς γε ἀνδρίαν ἔρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται. οὐ γὰρ
 ἔχει Ἔρωτα Ἄρης, ἀλλ' Ἔρωσ Ἄρη, Ἀφροδίτης, ὡς
 λόγος. κρείττων δὲ ὃ ἔχων τοῦ ἐχομένου. τοῦ δ' ἀνδρείο-
 τῆτος τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων ἂν ἀνδρείοτατος εἴη.
 Περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης καὶ ἀνδρίας τοῦ
 θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λείπεται· ὅσον οὖν δυ-
 νατὸν, πειρατέον μὴ ἐλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν, ἢν αὐ
 καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὥσπερ Ἐρυσίμα-
 22 χος τὴν ἑαυτοῦ, ποιητῆς ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ
 ἄλλον ποιῆσαι· πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, κἂν ἄμον-
 23 σος ἢ τὸ πρὶν, οὗ ἂν Ἔρωσ ἄψῃται. ὧ δὲ πρέπει ἡμᾶς
 μαρτυρίῳ χρῆσθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἔρωσ ἀγαθὸς ἐν κε-
 φαλαίῳ πᾶσανποίησιν τὴν κατὰ μουσικὴν· ἃ γὰρ τις ἢ
 μὴ ἔχει ἢ μὴ οἶδεν, οὗτ' ἂν ἐτέρῳ δοίῃ οὗτ' ἂν ἄλλον δι-
 24 δάξειε. καὶ μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζώωνποίησιν πάντων τίς
 25 ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γίγνεται
 τε καὶ φέρεται πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δη-
 μουργίαν οὐκ ἴσμεν, ὅτι οὗ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὗτος διδά-
 σκαλος γένηται, ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβῃ, οὗ δ' ἂν
 26 Ἔρωσ μὴ ἐφάψῃται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰα-
 27 τρικὴν καὶ μαγικὴν. Ἀπόλλων ἀνεῦρεν ἐπιθυμίας καὶ

- ἔρωτος ἡγεμόνευσαντος, ὥστε καὶ οὗτος Ἔρωτος ἂν εἴη
 Β μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς καὶ Ἥφαιστος χαλ-
 κείας καὶ Ἀθηνᾶ ἰστορυγίας καὶ Ζεὺς κύβερνήσεως θεῶν
 τε καὶ ἀνθρώπων. ὅθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τῶν θεῶν
 τὰ πράγματα Ἔρωτος ἐγγενομένου, δῆλον ὅτι κάλ- 5
 λους· αἰσχεῖ γὰρ οὐκ ἔπαισιν Ἔρως. πρὸ τοῦ δέ, ὥσπερ
 ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίνετο, ὡς λέγε-
 ται, διὰ τὴν τῆς ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπειδὴ δ' ὁ θεὸς
 C οὗτος ἔφυ ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν, πάντ' ἀγαθὰ γέγονε
 καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Παῖδρε, 10
 Ἔρως πρῶτος αὐτὸς ὢν κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ
 τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχε-
 ται δέ μοι τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν
 εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην,
 νηγεμίαν ἀνέμων, κοίτην ὕπνου τ' ἐνὶ κήδει. 15
 D οὗτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ
 πληροῖ, τὰς τοιάδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πύσας τι-
 θεῖς ξυνιέναι, ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαις γιγνόμε-
 νος ἡγεμῶν· πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξο-
 ρίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· ὅπως 20
 ἀγαθοῖς, θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοί-
 ροις, κτητὸς εὐμοίροις· τρυφῆς, ἁβρότητας, χλιδῆς,
 χαρίτων, ἡμέρου, πόθου πατὴρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμε-
 λὴς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυ-
 E βερνήτης, ἐπιβάτης, πυραστάτης τε καὶ σωτὴρ ἄριστος, 25
 ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμῶν κάλ-
 λιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρὴ ἔπαισθαι πάντα ἄνδρα ἐφρυμ-
 νοῦντα καλῶς, καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα, ἣν ἄδει θέλγων
 πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.
 Οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὦ Παῖδρε, τῷ 30
 θεῷ ἀνακείσθω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας,
 καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι, μετέχων.
 20 Εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας ἔφη ὁ Ἀριστό-
 198 δημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας, ὡς πρεπόντως τοῦ
 νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. τὸν οὖν Σω- 35
 κράτη εἰπεῖν βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρυξίμαχον, Ἀρά σοι δο-

- κῶ, φάναι, ὦ παῖ Ἀκουμένοῦ, ἀδείξ πάλαι δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ μαντικῶς, ἤ νῦν δὴ ἔλεγον, εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θανμαστῶς ἔροῖ, ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι; Τὸ μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρυσμάχον, μαντικῶς δοκεῖς μοι εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων ἐν ἔροϊ τὸ δὲ σὲ ἀπορήσειν, οὐκ 5
- B** οἶμαι. Καὶ πῶς, ὦ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστις οὖν, μέλλων λῆξιν μετὰ καλὸν καὶ παντοδαπὸν οὕτω λόγον ῥηθέντα; καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως θανμαστά· τὸ δὲ ἐπὶ τελευ- 10
- τῆς τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξεπλάγῃ ἀκούων; ἐπεὶ ἔγωγε ἐνθυμούμενος ὅτι αὐτὸς οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν,
- C** ὑπ' αἰσχύνῃς ὀλγίου ἀποδρᾶς ψόχῃν, εἴ πῃ εἶχον. καὶ γάρ με Γοργίου ὁ λόγος ἀνεμίμησεν, ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη· ἐφορούμην μή μοι τελευτῶν ὁ 15
- Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν δεινοῦ λέγειν ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας αὐτόν με λίθον τῇ ἁφῶνι ποιή- 20
- σειε. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα καταγέλαστος ὢν, ἥνικα ὑμῖν ὠμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκωμιάσεσθαι
- D** τὸν Ἐρωτα καὶ ἔφην εἶναι δεινὸς τὰ ἐρωτικά, οὐδὲν 25
- εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὥς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὅτι οὖν. ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας ὥμην δεῖν τάληθ' ἔλγειν περὶ ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καὶ τοῦτο μὲν ὑπάρ- 30
- χειν, ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγόμενους ὥς εὐπρεπέστατα τιθέναι. καὶ πάνν δὴ μέγα ἐφρόνουν ὥς 35
- εὖ ἐρῶν, ὥς εἰδὼς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐπαινεῖν ὅτι οὖν.
- E** τὸ δὲ ἄρα, ὥς ἔοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὅτι οὖν, ἀλλὰ τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἕαν τε ἦ οὕτως ἔχοντα ἕαν τε μή. εἰ δὲ 40
- ψευδῇ, οὐδὲν ἔρ' ἦν πρᾶγμα. προῦδρῆθη γὰρ, ὥς ἔοι- 30
- κεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν Ἐρωτα ἐγκωμιάζειν δόξει, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάσεται. διὰ ταῦτα δὴ, οἶμαι, πάντα λό- 45
- γον κινεῶντες ἀνατίθετε τῷ Ἐρωτι, καὶ φρατέ αὐτὸν τοι- 199
- οὔτόν τε εἶναι καὶ τοσοῦτων αἴτιον, ὅπως ἂν φαίνεται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος, δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γιγνώσκου- 35
- σιν· οὐ γὰρ ἂν που τοῖς γε εἰδόσι. καὶ καλῶς γ' ἔχει καὶ

- σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἤδη ἔρα τὸν τρό-
πον τοῦ ἐπαίνου, οὐδ' εἰδῶς ὑμῖν ὡμολόγησαι καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ μέρει ἐπαινέσασθαι. ἡ γλῶττα οὖν ἐπέσχετο, ἡ δὲ
φρὴν οὐ. χαιρέτω δὴ. οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν
τρόπον· οὐ γὰρ ἂν δυναίμην. οὐ μέντοι ἀλλὰ τὰ γε ἄλη- 5
B θῆ, εἰ βούλεισθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἐμᾶντὸν, οὐ πρὸς
τοὺς ὑμετέρους λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω. ὄρα οὖν,
ὦ Φαῖδρε, εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δέει, περὶ Ἑρωτος
τάληθ' ἡ λεγόμενα ἀκύνειν, ὀνόμασι δὲ καὶ θήσει ῥημάτων
τοιαύτῃ ὅποια ἂν τις τύχῃ ἐπελθοῦσα. Τὸν οὖν Φαῖ- 10
δρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κελεύειν λέγειν, ὅπῃ αὐτὸς οἴ-
οιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτῃ. Ἔτι τοίνυν, φάναι, ὦ Φαῖδρε,
πάρες μοι Ἀγάθωνα σμικρ' ἔττα ἐρέσθαι, ἵνα ἀνομολο-
C γησάμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἤδη λέγω. Ἀλλὰ παρήμυ;
φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. Μετὰ ταῦτα δὲ τὸν 15
Σωκράτη ἔφη ἐνθένδε ποθὲν ἄρξασθαι.
- 21 Καὶ μὴν, ὦ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας κα-
θηγῆσασθαι τοῦ λόγου, λέγων ὅτι πρῶτον μὲν δέοι αὐ-
τὸν ἐπιδείξαι ὁποῖός τις ἐστὶν ὁ Ἑρως, ὕστερον δὲ τὰ
ἔργα αὐτοῦ. ταύτην τὴν ἀρχὴν πάνν ἄγαμαι. Ἴθι οὖν 20
μοι περὶ Ἑρωτος, ἐπειδὴ καὶ τᾶλλα καλῶς καὶ μεγαλο-
D πρεπῶς διηλθες οἷός ἐστι, καὶ τόδε εἰπέ· πότερόν ἐστι
τοιούτος οἷος εἶναι τινος ὁ Ἑρως ἔρως, ἢ οὐδενός; ἐρω-
τῷ δ' οὐκ εἰ μητρὸς τινος ἢ πατρὸς ἐστι — γελοῖον γὰρ
ἂν εἶη τὸ ἐρώτημα, εἰ Ἑρως ἐστὶν ἔρως μητρὸς ἢ πα- 25
τρὸς — ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα ἡρώτων,
ἔρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινός ἢ οὐ; εἶπες ἂν δὴ πού μοι,
εἰ ἐβούλου καλῶς ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἐστὶν υἱός γε ἢ θυ-
γατρὸς ὁ πατήρ πατήρ· ἢ οὐ; Πάνν γε, φάναι τὸν
E Ἀγάθωνα. Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὁμολογήσαι 30
καὶ τοῦτο. Ἔτι τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀπόκρι-
ναι ὀλίγω πλείω, ἵνα μᾶλλον καταμάθῃς ὃ βούλομαι.
εἰ γὰρ ἐροίμην, τί δαί; ἀδελφός, αὐτὸ τοῦτο ὅπερ ἐστὶν,
ἐστὶ τινός ἀδελφός ἢ οὐ; Φάναι εἶναι. Οὐκοῦν ἀδελ-
φοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὁμολογεῖν. Περὶ δὴ, φάναι, καὶ 35
τὸν ἔρωτα εἰπεῖν. ὁ ἔρως ἔρως ἐστὶν οὐδενός ἢ τινός;

- 200 Πάνν μὲν οὖν ἔστιν. Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σω-
κράτη, φύλαξον παρὰ σαντῶ μεμνημένους οὗτου· τοσόνδε
δὲ εἰπὲ, πότερον ὁ ἔρως ἐκείνου οὐ ἔστιν ἔρως, ἐπιθυμεῖ
αὐτοῦ ἢ οὐ; Πάνν γε, φάναι. Πότερον ἔχων αὐτὸ οὐ
ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ, ἢ οὐκ ἔχων; Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ εἰκός γε, φάναι. Σκόπει δὴ,
εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ ἀνάγκη οὕτως,
τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμεῖν οὐ ἐνδεές ἐστιν, ἢ μὴ ἐπιθυμεῖν,
B ἐὰν μὴ ἐνδεές ᾖ. ἔμοι μὲν γὰρ θαυμαστικῶς δοκεῖ, ὦ Ἀγά-
θων, ὡς ἀνάγκη εἶναι. σοὶ δὲ πῶς; Κάμοι, φάναι, δο- 10
κεῖ. Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοιντο ἂν τις μέγας ὢν
μέγας εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὢν ἰσχυρός; Ἀδύνατον ἐκ τῶν
ὁμολογημένων. Οὐ γὰρ που ἐνδεές ἂν εἴη τούτων ὁ γε
ὢν. Ἀληθῆ λέγεις. Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὢν βούλοιτο
ἰσχυρὸς εἶναι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ταχὺς ὢν ταχὺς, 15
καὶ ὑγιής ὢν ὑγιής, — ἴσως γὰρ ἂν τις ταῦτα οἰηθεῖη
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, τοὺς ὄντας τε τοιοῦτους καὶ ἔχον-
C τας ταῦτα τούτων ἅπερ ἔχουσι καὶ ἐπιθυμεῖν. ἵν' οὖν μὴ
ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἕνεκα λέγω. τούτοις γὰρ, ὦ
Ἀγάθων, εἰ ἐννοεῖς, ἔχειν μὲν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ 20
παρόντι ἀνάγκη ἃ ἔχουσιν, ἐὰν τε βούλωνται ἐὰν τε μὴ,
καὶ τούτου γε δὴ που τίς ἂν ἐπιθυμήσειεν; ἀλλ' ὅταν
τις λέγῃ ὅτι Ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι ὑγιαίνειν καὶ πλου-
τῶν βούλομαι πλουτεῖν, καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν τούτων ἃ
ἔχω, εἴπομεν ἂν αὐτῷ ὅτι Σὺ, ὦ ἄνθρωπε, πλουτο- 25
D κεκτημένος καὶ ὑγίειαν καὶ ἰσχὺν βούλει καὶ εἰς τὸν ἔπειτα
χρόνον ταῦτα κεκτῆσθαι, ἐπεὶ ἐν τῷ γε νῦν παρόντι,
εἴτε βούλει εἴτε μὴ, ἔχεις. σκόπει οὖν, ὅταν τοῦτο λέγῃς
ὅτι Ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο τι λέγεις ἢ τὸδε,
ὅτι Βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον 30
παρεῖναι. ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἂν; Συμφάναι ἔφη τὸν Ἀγά-
θωνα. Εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη, Οὐκοῦν τοῦτο γ' ἔστιν
ἐκείνου ἐρᾶν ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἔστιν οὐδὲ ἔχει, τὸ
E εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα τὰ νῦν
παρόντα; Πάνν γε, φάναι. Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος 35
πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τοῦ μὴ ἔτοιμου ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦ μὴ

- παρόντος, καὶ ὃ μὴ ἔχει καὶ ὃ μὴ ἔστιν αὐτὸς καὶ οὗ ἐν-
δεής ἐστι, τοιαῦτ' ἅττα ἐστὶν ὧν ἡ ἐπιθυμία τε καὶ ὁ
ἔρως ἐστίν. Πάνυ γ', εἰπεῖν. Ἴθι δὴ, φάναι τὸν Σω-
κράτη, ἀνομολογησώμεθα τὰ εἰρημένα. ἄλλο τι ἔστιν ὃ
ἔρως πρῶτον μὲν τίνων, ἔπειτα τούτων ὧν ἂν ἐνδεῖα 5
201 παρῇ αὐτῷ; Ναὶ, φάσαι. Ἐπὶ δὴ τοῦτοῖς ἀναμνήσθη-
τι, τίνων ἐφησθα ἐν τῷ λόγῳ εἶναι τὸν Ἑρωτα. εἰ δὲ
βούλει, ἐγὼ σε ἀναμνήσω. οἶμαι γάρ σε οὕτως πῶς εἰ-
πεῖν, ὅτι τοῖς θεοῖς κατεσκευάσθη τὰ πράγματα δι' ἔρωτα
καλῶν· αἰσχροῦν γάρ οὐκ εἴη ἔρως. οὐχ οὕτως πῶς ἔλε- 10
γες; Εἶπον γάρ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα. Καὶ ἐπιεικῶς γε
λέγεις, ὃ ἐταῖρε, φάναι τὸν Σωκράτη. καὶ εἰ τοῦτο οὐ-
τως ἔχει, ἄλλο τι ὃ ἔρως κάλλους ἂν εἴη ἔρως, αἰσχρὸς
δ' οὐ; Ὡμολόγει. Οὐκοῦν ὠμολόγηται, οὗ ἐνδεής ἐστι
B καὶ μὴ ἔχει, τούτου ἐρᾶν; Ναὶ, εἰπεῖν. Ἐνδεής ἔρ' 15
ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχει ὃ Ἑρως κάλλος. Ἀνάγκη, φάναι. Τί
δέ; τὸ ἐνδεές κάλλους καὶ μηδαμῇ κεκτημένον κάλλος
ἄρα λέγεις σὺ καλὸν εἶναι; Οὐ δῆτα. Ἐτι οὖν ὁμολογεῖς
Ἑρωτα καλὸν εἶναι, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει; Καὶ τὸν Ἀγά-
θωνα εἰπεῖν, Κινδυνεύω, ὃ Σώκρατες, οὐδὲν εἰδέναι 20
ὧν τότε εἶπον. Καὶ μὴν καλῶς γε εἶπες, φάναι, ὃ Ἀγά-
C θων. ἀλλὰ σμικρὸν ἔτι εἰπέ· τὰγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ
σοι εἶναι; Ἐμοιγε. Εἰ ἄρα ὃ Ἑρως τῶν καλῶν ἐνδεής
ἐστι, τὰ δὲ ἀγαθὰ καλὰ, κἂν τῶν ἀγαθῶν ἐνδεής εἴη.
Ἐγὼ, φάναι, ὃ Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντι- 25
λέγειν, ἀλλ' οὕτως ἐχέτω ὡς σὺ λέγεις. Οὐ μὲν οὖν τῇ
ἀληθείᾳ, φάναι, ὃ φιλούμενε Ἀγάθων, δύνασαι ἀντι-
λέγειν, ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπόν.
22 Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη εἴσω· τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ τοῦ
D Ἑρωτος ὃν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντινικῆς Διοτίμας, 30
ἢ ταῦτά τε σοφῇ ἦν καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ Ἀθηναίοις
ποτὲ θυσασμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν
ἐποίησε τῆς νόσου, ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικά ἐδίδαξεν, —
ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λόγον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ
τῶν ὠμολογημένων ἐμοὶ καὶ Ἀγάθωνι, αὐτὸς ἐπ' ἐμᾶν- 35
τοῦ, ὅπως ἂν δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὃ Ἀγάθων, ὥσπερ σὺ

- Ε διηγῆσω, διελθεῖν αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστιν ὁ Ἔρως καὶ ποῖός τις, ἔπειτα τὰ ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι ῥᾷστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὥς ποτ' ἐμὲ ἡ ξένη ἀνακρίνουσα διῆει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον, οἷά περ νῦν πρὸς ἐμὲ Ἀγαθῶν, ὥς εἴη ὁ Ἔρως 5 μέγας θεὸς, εἴη δὲ τῶν καλῶν. ἤλεγχε δὴ με τούτοις τοῖς λόγοις οἷς περ ἐγὼ τοῦτον, ὥς οὔτε καλὸς εἴη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον οὔτε ἀγαθός. καὶ ἐγὼ, Πῶς λέγεις, ἔφη, ὦ Διοτίμα; αἰσχροὺς ἦρα ὁ Ἔρως ἐστὶ καὶ κακός; Καὶ ἡ, Οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη· ἡ οἶε, ὃ τι ἂν μὴ καλὸν ἦ, 10 ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρόν; Μάλιστα γέ. Ἡ καὶ ἂν μὴ σοφὸν, ἀμαθές; ἡ οἷκ' ἥσθησαι ὅτι ἔστι τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας; Τί τοῦτο; Τὸ ὁρθὰ δοξάζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι οὔτε ἐπίστασθαι ἔστιν. ἄλογον γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἴη ἐπι- 15 στήμη; οὔτε ἀμαθία· τὸ γὰρ τοῦ ὄντος τυγχάνον πῶς ἂν εἴη ἀμαθία; ἔστι δὲ δὴ πού τοιοῦτον ἡ ὁρθὴ δόξα, μεταξὺ ἀμαθίας καὶ φρονήσεως. Ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγὼ, λέγεις. Μὴ τοίνυν ἀνάγκη, ὃ μὴ καλὸν ἐστίν, αἰσχρόν εἶναι, μηδὲ ὃ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω δὲ καὶ τὸν Ἐρώτα 20 ἐπειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ καλόν, μηδέν τι μᾶλλον οἶον δεῖν αὐτὸν αἰσχρόν καὶ κακόν εἶναι, ἀλλὰ τι μεταξὺ, ἔφη, τούτοις. Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγὼ, ὁμολογεῖται γέ παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι. Τῶν μὴ εἰδότες, ἔφη, πάντων λέγεις ἢ καὶ τῶν εἰδότες; Ξυμ- 25 πάντων μὲν οὖν. Καὶ ἡ γελάσασα, Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁμολογοῖτο μέγας θεὸς εἶναι παρὰ τούτων, οἳ φασιν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν εἶναι; Τίνες οὗτοι; ἦν δ' ἐγὼ. Εἷς μὲν, ἔφη, σὺ, μία δ' ἐγώ. Καὶ γὰρ εἶπον, Πῶς τοῦτο, ἔφη, λέγεις; Καὶ ἡ, Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ 30 μοι, οὐ πάντας θεοὺς φῆς εὐδαίμονας εἶναι καὶ καλοὺς; ἡ τολμήσεις ἂν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εὐδαίμονας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους; Δ Πάνν γε. Ἀλλὰ μὴν Ἐρωτά γε ὁμολόγησας δι' ἔνδειαν 35 τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τούτων ὧν ἐν-

- δεῖς ἔστιν. Ὁμολόγηκα γάρ. Πῶς δ' ἂν οὖν θεὸς εἴη ὃ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος; Οὐδαμῶς, ὡς γ' ἔοικεν. Ὅρᾳς οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ Ἔρωτα οὐ θεὸν νο-
- 23 μίζεις; Τί οὖν ἂν, ἔφη, εἴη ὁ Ἔρως; Θνητός; Ἡκιστά γε. Ἀλλὰ τί μὴν; Ὡς περ τὰ πρότερα, ἔφη, με- 5
- ταξὺ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου. Τί οὖν, ὦ Διοτίμα; Δαι-
 E μων μέγας, ὦ Σώκρατες· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον με-
 ταξὺ ἐστὶ θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. Τίνα, ἦν δ' ἐγὼ, δύνα-
 μιν ἔχον; Ἑρμηνεύον καὶ διαπορθμεύον θεοῖς τὰ παρ'
 ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς 10
 δεήσεις καὶ θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς
 τῶν θυνσιῶν. ἐν μέσῳ δὲ ὃν ἀμφοτέρων συμπληροῖ, ὥστε
 τὸ πᾶν αὐτὸ αὐτῷ ξυνδεέσθαι. διὰ τούτου καὶ ἡ μαντι-
 κή πῦσα χωρεῖ καὶ ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ τὰς
 θυσίας καὶ τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἐπωδὰς καὶ τὴν μαντείαν 15
 203 πῶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς δὲ ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται, ἀλλὰ
 διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ἐρηγοροῦσι καὶ καθεύδουσι. καὶ ὁ
 μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δὲ ἄλλο τι
 σοφὸς ὢν ἢ περὶ τέχνης ἢ χειρουργίας τινὰς βάναντος. 20
 οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ εἰσιν, εἷς δὲ
 τούτων ἐστὶ καὶ ὁ Ἔρως. Πατὴρ δὲ, ἦν δ' ἐγὼ, τίος
 B ἐστὶ καὶ μητρός; Μικρότερον μὲν, ἔφη, διηγέσασθαι·
 ὅμως δέ σοι ἔρω. ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη, εἰσιτιῶν-
 το οἱ θεοὶ, οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. 25
 ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἶον δὲ εὐωχίας
 οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ ἦν περὶ τὰς θύρας. ὁ οὖν
 Πόρος μεθύσθεις τοῦ νέκταρος, οἶνος γὰρ οὐπω ἦν, εἰς
 τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἦν δὲν. ἡ οὖν
 Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον 30
 C ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεται τε παρ' αὐτῷ
 καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ δὲ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκό-
 λουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς
 ἐκείνης γενεθλίοις καὶ ἕμα φύσει ἑραστῆς ὢν περὶ τὸ κα-
 λὸν, καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. ὅτε οὖν Πόρου 35
 καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε.

- πρῶτον μὲν πένης αἶε ἔστι, καὶ πολλοῦ δεῖ ἄπυλός τε καὶ καλός, οἷον οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ
- D** αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετὴς αἶε ὢν καὶ ἕστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὕδοις ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, αἶε ἐνδείμῃ ξύνου- 5
κος. κατὰ δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα ἐπὶ βουλόος ἔστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντονος, θη-
ρευτὴς δεινός, αἶε τινὰς πλέκων μηχανὰς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητὴς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστὴς· καὶ οὔτε ὡς 10
- E** ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει καὶ ζῇ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν. τὸ δὲ ποριζόμενον αἶε ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ 15
Ἐρῶς ποτὲ οὔτε πλουτεῖ. σοφίας τε αὐτὸ καὶ ἀμαθίας ἐν 15
μέσῳ ἔστιν. ἔχει γὰρ ὧδε. Θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' 204
ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἔστι γὰρ· οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφός, οὐ φιλοσοφεῖ. οὐδ' αὖ οἱ ἁμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν καὶ ἀγαθὸν μηδὲ φρό- 20
νιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἰκανόν. οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ οἰόμενος ἐνδεὴς εἶναι οὐδ' ἂν μὴ οἴηται ἐπιδεισθαι. Τίνες οὖν, ἔφη, ἐγὼ, ὦ Διοτίμα, οἱ φιλοσοφοῦντες, εἰ μήτε
- B** οἱ σοφοὶ μήτε οἱ ἁμαθεῖς; Ἀἴλον δὴ, ἔφη, τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ, ὅτι οἱ μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων, ὧν αὐτὸ καὶ 25
ὁ ἔρως. ἔστι γὰρ δὴ τῶν καλλίστων ἡ σοφία, Ἐρῶς δ' ἔστιν ἔρως περὶ τὸ καλόν, ὥστε ἀναγκαῖον Ἐρωτα φιλό-
σοφον εἶναι, φιλόσοφον δὲ ὄντα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἁμαθοῦς. αἰτία δὲ αὐτῷ καὶ τούτων ἡ γένεσις· πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἔστι καὶ εὐπόρου, μητρὸς δὲ οὐ σοφῆς 30
καὶ ἀπόρου. ἡ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος, ὃ φίλε Σώ-
κρατες, αὕτη· ὃν δὲ σὺ ᾤκηθης Ἐρωτα εἶναι, θανμα-
C στὸν οὐδὲν ἔπαθες. ᾤκηθης δὲ, ὡς ἔμοι δοκεῖ τεκμαιρο-
μένην ἔξ ὧν σὺ λέγεις, τὸ ἐρώμενον Ἐρωτα εἶναι, οὐ τὸ ἐρῶν. διὰ ταυτά σοι, οἶμαι, πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ Ἐρως. 35
καὶ γὰρ ἔστι τὸ ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ ἄβρον καὶ

τέλειον καὶ μακαριστόν· τὸ δέ γε ἐρῶν ἄλλην ἰδέαν τοι-
 24 αὐτήν ἔχον, οἷαν ἐγὼ διῆλθον. Καὶ ἐγὼ εἶπον, Εἴεν
 δὴ, ὦ ξένη· καλῶς γὰρ λέγεις. τοιοῦτος ὢν ὁ Ἔρως
 τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις; Τοῦτο δὴ μετὰ ταῦτ',
 D ἔφη, ὦ Σώκρατες, πειρώσομαι σε διδάξαι. ἔστι μὲν γὰρ 5
 δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτως γεγονώς ὁ Ἔρως, ἔστι δὲ τῶν κα-
 λῶν, ὥς σὺ φῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς ἔροιτο τί τῶν καλῶν
 ἔστιν ὁ Ἔρως, ὦ Σώκρατες τε καὶ Διοτίμα; ὧδε δὲ σα-
 φέστερον ἐρῶ, Ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ; Καὶ ἐγὼ εἶ-
 πον ὅτι Γενέσθαι αὐτῷ. Ἀλλ' ἔτι ποθεῖ, ἔφη, ἡ ἀπό- 10
 κρισις ἐρώτησιν τοιάνδε, τί ἔσται ἐκείνῳ ὃ ἂν γένηται
 τὰ καλὰ; Οὐ πάνυ ἔφην ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν
 E ἐρώτησιν προχειρῶς ἀποκρίνασθαι. Ἀλλ', ἔφη, ὥσπερ
 ὢν εἴ τις μεταβαλὼν, ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμε-
 νος, πυνθάνοιτο Φέρε, ὦ Σώκρατες, ὁ ἐρῶν τῶν ἀγα- 15
 θῶν τί ἐρᾷ; Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγὼ, αὐτῷ. Καὶ τί ἔσται
 ἐκείνῳ ὃ ἂν γένηται τὰγαθὰ; Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ'
 205 ἐγὼ, ἔγω ἀποκρίνασθαι, ὅτι εὐδαίμων ἔσται. Κτήσεται
 γὰρ, ἔφη, ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες. καὶ οὐκ-
 ἔτι προσδεῖ ἐρέσθαι, ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι 20
 ὁ βουλόμενος, ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν ἡ ἀπόκρισις. Ἀλη-
 θῇ λέγεις, εἶπον ἐγώ. Ταύτην δὴ τὴν βούλησιν καὶ τὸν
 ἔρωτα τοῦτον πότερα κοινὸν οἶσι εἶναι πάντων ἀνθρώ-
 πων, καὶ πάντας τὰγαθὰ βούλεσθαι αὐτοῖς εἶναι αἰεὶ, ἢ
 πῶς λέγεις; Οὕτως, ἦν δ' ἐγώ· κοινὸν εἶναι πάντων. 25
 τί δὴ οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντας ἐρῶν φαιμέν,
 B εἴπερ γε πάντες τῶν αὐτῶν ἐρῶσι καὶ αἰεὶ, ἀλλὰ τινάς
 φαιμέν ἐρᾶν, τοὺς δ' οὐ; Θανμάζω, ἦν δ' ἐγώ, καὶ αὐ-
 τός. Ἀλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη· ἀφελόντες γὰρ ἄρα τοῦ
 ἔρωτός τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὅλου ἐπιτιθέντες 30
 ὄνομα, ἔρωτα, τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα ὀνόμα-
 σιν. Ὡςπερ τί; ἦν δ' ἐγώ. Ὡςπερ τόδε. οἶσθ' ὅτι ποιη-
 σίς ἐστὶ τι πολὺ. ἡ γάρ τοι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν
 ἰόντι ὁτιοῦν αἰτία πᾶσά ἐστι ποιήσις, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ
 C πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσὶ καὶ οἱ τούτων 35
 δημιουργοὶ πάντες ποιηταί. Ἀληθῇ λέγεις. Ἀλλ' ὁμως,

ἢ δ' ἦ, οἷόςθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιηταὶ ἀλλ' ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα, ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν μύριον ἀφορισθὲν τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προσυγορεύεται. πόησις γὰρ τοῦτο μόνον καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μύριον τῆς ποιήσεως 5 ποιηταί. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Οὕτω τοίνυν καὶ περὶ

D τὸν ἔρωτα τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι πᾶσα ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν, ὃ μέγιστός τε καὶ δολερός ἔρως παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλῃ τρεπόμενοι πολλαχῇ ἐπ' αὐτόν, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ φιλογυμναστίαν ἢ 10 κατὰ φιλοσοφίαν, οὗτ' ἐρῶν καλοῦνται οὗτ' ἐρασταί, οἱ δὲ κατὰ ἐν τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπουδακότες τὸ τοῦ ὅλου ὄνομα ἴσχουσιν, ἔρωτά τε καὶ ἐρῶν καὶ ἐρασταί. Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφη, ἐγὼ, λέγειν. Καὶ λέγεται μὲν

E γέ τις, ἔφη, λόγος, ὥς οἱ ἂν τὸ ἥμισυ ἑαυτῶν ζητῶσιν, 15 οὗτοι ἐρῶσιν· ὃ δ' ἐμὸς λόγος οὗθ' ἡμίσεος φησὶν εἶναι τὸν ἔρωτα οὗθ' ὅλου, ἐὰν μὴ τυγχάνῃ γέ που, ᾧ ἐταίρε, ἀγαθὸν ὄν, ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ ἑαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἑαυτῶν, οἴμαι, ἕκαστοι 20 ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκεῖον καλεῖ καὶ ἑαυτοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὥς οὐδέν γε ἄλλο

206 ἐστὶν οὗ ἐρῶσιν ἄνθρωποι, ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ σοὶ δοκοῦσιν; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ. Ἄρ' οὖν, ἢ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστὶ λέγειν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τὰ ἀγαθοῦ ἐρῶ- 25 σι; Ναί, ἔφη. Τί δέ; οὐ προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρῶσιν; Προσθετέον. Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ εἶναι; Καὶ τοῦτο προσθετέον. Ἔστιν ἄρα ξυλλήβδην, ἔφη, ὃ ἔρως τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ εἶναι αἰεὶ. Ἀληθέστατα, ἔφη ἐγώ, λέ- 30 γεις. Ὅτε δὴ τούτου ὃ ἔρως ἐστὶν, ἢ δ' ἦ, τῶν τίνα

B τρόπων διωκόντων αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ σύντασις ἔρως ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὃν τὸ ἐργον; ἔχεις εἰπεῖν; Οὐ μέντ' ἂν σέ, ἔφη ἐγώ, ἃ Διοτίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ 35 ταῦτα μαθησόμενος. Ἀλλ' ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρῶ· ἐστι

γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῷ καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ
 τὴν ψυχὴν. Μαντείας, ἣν δ' ἐγώ, δεῖται ὁ τί ποτε
 C λέγεις, καὶ οὐ μανθάνω. Ἀλλ' ἐγώ, ἣ δ' ἦ, σαρφέστε-
 ρον ἐρῶ. κύουσι γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πάντες ἄν-
 θρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ 5
 ἐκείδαν ἐν τινὶ ἡλικίᾳ γένωνται, τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἡ
 φύσις. τίκτειν δὲ ἐν μὲν αἰσχροῷ οὐ δύναται, ἐν δὲ τῷ
 καλῷ. ἡ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστίν.
 ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρῶγμα, καὶ τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι
 τῷ ζῳῷ ἀθάνατον ἔνεστιν, ἡ κύησις καὶ ἡ γέννησις. 10
 ταῦτα δ' ἐν τῷ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. ἀνάρμο-
 D στον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχρὸν παντὶ τῷ θεῷ, τὸ δὲ καλὸν
 ἁρμόστιον. Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθυια ἡ καλλονὴ ἐστὶ τῇ
 γενέσει. διὰ ταῦτα ὅταν μὲν καλῷ προσπελάσῃ τὸ κυοῦν,
 ἡλεῶν τε γίγνεται καὶ εὐφραίνόμενον διαχεῖται καὶ τίκτει 15
 τε καὶ γεννᾷ. ὅταν δὲ αἰσχροῷ, σκυθρωπὸν τε καὶ λυπού-
 μενον συνπειρᾷται καὶ ἀποτρέπεται καὶ ἀνεῖλλεται καὶ
 οὐ γεννᾷ, ἀλλ' ἴσχον τὸ κύημα χαλεπῶς φέρει. ὅθεν δὴ
 τῷ κυοῦντι τε καὶ ἥδη σπυργῶντι πολλὴ ἡ πτόησις γέ-
 E γονε περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδίνος ἀπολύειν τὸν 20
 ἔχοντα. ἔστι γάρ, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ ὁ
 ἔρως, ὡς σὺ οἶε. Ἀλλὰ τί μήν; Τῆς γεννήσεως καὶ
 τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ. Εἶεν, ἣν δ' ἐγώ. Πάνυ μὲν
 οὖν, ἔφη. Τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; Ὅτι αἰεγενές ἐστι
 207 καὶ ἀθάνατον ὡς θνητῷ ἡ γέννησις. ἀθανασίας δὲ ἀναγ- 25
 καῖον ἐπιθυμεῖν μετὰ ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὁμολογημένων, εἴπερ
 τοῦ τῷ αγαθὸν ἑαυτῷ εἶναι αἰεὶ ὁ ἔρως ἐστίν. ἀναγκαῖον δὲ ἐκ
 τούτου τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.
 26 Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὁπότε περὶ τῶν
 ἐρωτικῶν λόγους ποιοῖτο, καὶ ποτε ἤρετο Τί οἶε, ὦ Σώ- 30
 κρατες, αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυ-
 μίας; ἡ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ
 θηρία, ἐπειδὴν γεννᾷν ἐπιθυμήσῃ, καὶ τὰ περὶ καὶ τὰ
 E πτηνὰ, νοσοῦντά τε πάντα καὶ ἐρωτικῶς διατιθέμενα,
 πρῶτον μὲν περὶ τὸ ξυμμιγῆναι ἀλλήλοις, ἔπειτα περὶ 35
 τὴν τροφὴν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων.

- καὶ διαμύχεσθαι τὰ ἀσθενέστατα τοῖς ἰσχυροτάτοις καὶ
 ὑπεραποθνήσκειν, καὶ αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα,
 ὥςτ' ἱκεῖνα ἐκτρέφειν, καὶ ἄλλο πᾶν ποιοῦντα. τοὺς μὲν
 γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἷοιτ' ἂν τις ἐκ λογισμοῦ ταῦτα
 ποιῇν· τὰ δὲ θηρία τις αἰτία οὕτως ἔρωτικῶς διατίθε- 5
 σθαι; ἔχεις λέγειν; Καὶ ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἰδείην.
 Ἡ δ' εἶπε, Διανοεῖ οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἔρω-
 τικά, ἐὰν ταῦτα μὴ ἐννοῇς; Ἀλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ
 Διοτίμα, ὑπερ νῦν δὴ εἶπον, παρὰ σέ ἤκω, γνοὺς ὅτι
 διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε καὶ τούτων τὴν αἰτίαν 10
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἔρωτικά. Εἰ τοίνυν, ἔφη,
 πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα οὗ πολλάκις ὁμο-
 λογῆκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ τὸν αὐτὸν ἐκείνω
 λόγον ἢ θνητῇ φύσει ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατόν αἰετὲ εἶναι 15
 καὶ ἀθάνατος. δύναται δὲ ταύτῃ μόνον τῇ γενέσει, ὅτι
 αἰετὰ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ, ἐπεὶ καὶ ἐν
 ᾧ ἐν ἑκαστῷ τῶν ζώων ζῆν καλεῖται καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ,
 οἷον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν πρεσβύτης γέ-
 νηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν αὐτῷ
 ὁμῶς ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰετὶ γιγνόμενος, τὰ δὲ 20
 ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα καὶ ὁσπύ καὶ
 αἷμα καὶ ξύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἥθη, δόξαι,
 ἐπιθυμίαι, ἡδοναί, λύπαι, φόβοι, τούτων ἑκαστα οὐ-
 δέποτε τὰ αὐτὰ πάρεστιν ἐκάστω, ἀλλὰ τὰ μὲν γίγνεται, 25
 τὰ δὲ ἀπόλλυται. πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι ὅτι
 208 καὶ αἰετὶ ἐπιστῆμαι μὴ ὅτι αἰετὶ μὲν γίγνονται, αἰετὶ δὲ ἀπόλ-
 λυνται ἡμῖν, καὶ οὐδέποτε οἱ αὐτοὶ ἔσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς
 ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ μία ἐκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταύτων
 πάσχει. ὁ γὰρ καλεῖται μελετᾶν, ὥς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς 30
 ἐπιστήμης· λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἕξοδος, μελέτη δὲ πύ-
 λιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην σώζει
 τὴν ἐπιστήμην, ὥστε τὴν αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ
 τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν σώζεται, οὐ τῷ παντάπασιν τὸ
 Β αὐτὸ αἰετὶ εἶναι ὥσπερ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπὸν καὶ 35
 παλαιούμενον ἕτερον νέον ἐγκαταλείπειν οἷον αὐτὸ ἦν.

- ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ὦ Σώκρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ ἄλλα πάντα· ἀθάνατον δὲ ἄλλη. μὴ οὖν θαύμαζε, εἰ τὸ αὐτοῦ ἀποβλάστημα φύσει πᾶν τιμᾷ· ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ αὕτη ἡ σπονδὴ
- 27 καὶ ὁ ἔρως ἐπιτεταί. Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασα ὅτε καὶ εἶπον Εἰεν, ἣν δ' ἐγὼ, ὦ σοφωτάτῃ Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθῶς οὕτως ἔχει; Καὶ ἡ, ὥσπερ οἱ τέλει σοφισταί, Εὐ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐπεὶ γε καὶ τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις εἰς τὴν φιλοτιμίαν βλέψαι, θαυμάζεις ἂν τῆς ἀλογίας περὶ ἧς ἐγὼ εἶρηκα, εἰ μὴ ἐννοεῖς ἐνθυμηθεὶς ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι καὶ κλέος ἐς τὸν αἰετὸν χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι, καὶ ὑπὲρ τούτου κινδύνους τε κινδυνεύειν ἔτοιμοι εἰσι πάντας ἔτι μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν παίδων, καὶ
- D χρήματα ἀναλίσκειν καὶ πόρους πονεῖν οὕστινας οὖν καὶ 15 ὑπεραποθνήσκειν· ἐπεὶ οἶε συ, ἔφη, Ἀλκίτιον ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἂν, ἢ Ἀχιλλεῖα Πατρόκλην ἐπαποθανεῖν, ἢ προαποθανεῖν τὸν ἡμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶν παίδων, μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς περὶ ἑαυτῶν ἔσεσθαι, ἣν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; Πολύ γε δεῖ, ἔφη, ἀλλ', οἴμαι, ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν, ὅσῳ ὅν
- E ἀμείνους ὥσι, τοσοῦτω μᾶλλον τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρωσιν. οἱ μὲν οὖν ἐγκύμονες, ἔφη, κατὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυναῖκας μᾶλλον τρέπονται καὶ ταύτῃ ἐρωτικοί εἰσι, 25 διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν καὶ μνήμην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν — εἰσι γὰρ οὖν, ἔφη, οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς κύουσιν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, αἱ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι καὶ κύειν. τί οὖν προσήκει; 30 φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν· ὣν δὴ εἰσι καὶ οἱ ποιηταὶ πάντες γεννήτορες καὶ τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὐρετικοὶ εἶναι. πολὺ δὲ μέγιστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεων τε καὶ οἰκῆσεων διακοσμήσεις, ἣ δὴ ὀνομάζεται σωφροσύνη τε καὶ 35
- B δικαιοσύνη. τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ νέου ἐγκύμιον ἢ τὴν

ψυχὴν, θεῖος ὢν καὶ ἡκούσης τῆς ἡλικίας τίκτειν τε καὶ
γεννᾷν ἤδη ἐπιθυμεῖ. ζητεῖ δὴ, οἶμαι, καὶ οὗτος περιωὴν
τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν τῷ γὰρ αἰσχροῦ οὐδέ-
ποτε γεννήσει. τὰ τε οὖν σώματα τὰ καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ
αἰσχροῦ ἀσπάζεται· αἰτεῖ κύνων, καὶ ἐὰν ἐντύχη ψυχῇ καλῇ 5
καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφρεῖ, πάννυ δὴ ἀσπάζεται τὸ ξυναμφό-
τερον, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εὐθὺς εὐπορεῖ·

C λόγων περὶ ἀρετῆς καὶ [περὶ] οἷον χρῆ εἶναι τὸν ἄνδρα
τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύειν, καὶ ἐπιχειρεῖ παιδεύειν.
ἀπτόμενος γὰρ, οἶμαι, τοῦ καλοῦ καὶ ὁμιλῶν αὐτῷ, ἃ 10
πάσαι ἐκεί, τίκτει καὶ γεννᾷ, καὶ παρὼν καὶ ἀπὼν με-
μνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου,
ὥστε πολὺ μεῖζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων πρὸς ἀλλή-
λους οἱ τοιοῦτοι ἴσχουσι καὶ φιλίαν βεβαιωτέραν, ἅτε
καλλιώνων καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. καὶ 15
πᾶς ἂν δέξαιτο ἐαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγονέ-

D ναι ἢ τοὺς ἀνθρωπίνους, καὶ εἰς Ὀμηρον ἀποβλέψας
καὶ Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζη-
λῶν, οἷα ἔχοντα ἐαυτῶν καταλείπουσιν, ἃ ἐκείνοις ἀθά-
νατον κλέος καὶ μνήμην παρέχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα· 20
εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἷους Λυκοῦργος παῖδας κατελείπετο
ἐν Λακεδαιμονίᾳ σωτήρας τῆς Λακεδαιμονος καὶ ὥς ἔπος
εἰπεῖν τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ' ἡμῖν καὶ Σόλων διὰ

E τῇν τῶν νόμων γέννησιν, καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄν-
δρες, καὶ ἐν Ἑλλήσι καὶ ἐν βαρβάροις, πολλὰ καὶ καλὰ 25
ἀποφηνάμενοι ἔργα, γεννήσαντες παντοίαν ἀρετὴν· ὢν
καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιούτους παῖδας,
διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίνους οὐδενός πω.

28 Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικά ἴσως, ὃ Σώκρατες, καὶ
210 οὐ μνησθείης· τὰ δὲ τέλει καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ 30
ταῦτα ἔστιν, ἐὰν τις ὀρθῶς μετή, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν
εἴης. ἐρῶ μὲν οὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπο-
λείψω· περὶ δὲ ἔπαισαι, ἂν οἷός τε ᾦς. Δεῖ γὰρ, ἔφη,
τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεισθαι μὲν νέον
ὄντα λέναι ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἐὰν 35
ὀρθῶς ἡγήται ὁ ἡγούμενος, ἐνὸς αὐτῶν σώματος ἐρῶν

- καὶ ἐνταῦθα γεννᾷν λόγους καλοὺς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κα-
 Β τανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὀτινοῦν σώματι τῷ ἐπὶ ἐτέ-
 ρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει
 καλὸν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἔν τε καὶ ταῦτόν ἡγεῖσθαι
 τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς σώμασι κάλλος τοῦτο δ' ἐννοήσαντα 5
 καταστῆναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων ἑραστὴν, ἐνὸς
 δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο χαλάσαι καταφρονησάντα καὶ συμ-
 κρόν ἡγησάμενον· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλ-
 λος τιμώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι, ὥστε καὶ
 C ἂν ἐπιεικὴς ὢν τὴν ψυχὴν τις καὶ ἐὰν συμκρόν ἄνθρωπος ἔχῃ, 10
 ἔξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἔρᾶν καὶ κήδεσθαι καὶ τίκτειν λόγους
 τοιούτους καὶ ζητεῖν, οἵτινες ποιήσουσι βελτίους τοὺς
 νέους, ἵνα ἀναγκασθῇ αὐτὸν θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτη-
 δεύμασι καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτο ἰδεῖν ὅτι πᾶν
 αὐτὸ αὐτῷ ξυγγενὲς ἐστίν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν 15
 συμκρόν τι ἡγήσῃται εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ
 τὰς ἐπιστήμας ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ἐπιστημῶν κάλλος,
 D καὶ βλέπων πρὸς πολὺ ἤδη τὸ καλὸν μηκέτι τῷ παρ' ἐνί,
 ὥςπερ οἰκέτης ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τι-
 νὸς ἢ ἐπιτηδεύματος ἐνὸς, δονλεύων φαῦλος ἢ καὶ συμ- 20
 κρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τετραμμένος τοῦ κα-
 λοῦ καὶ θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλο-
 πρεπεῖς τίκτει καὶ διανοήματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφ' ὁνόμῳ, ἕως
 ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ αὐξηθεῖς κατίδῃ τινὰ ἐπιστήμην
 μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστὶ καλοῦ τοιοῦδε. Περὶ δέ μοι, 25
 29 ἔφη, τὸν νοῦν προσέχειν ὡς οἶόν τε μάλιστα. Ὅς γὰρ
 E ἂν μέχρ' ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἐρωτικὰ παιδαγωγῇ, θεώ-
 μενος ἐφεξῆς τε καὶ ὕρθως τὰ καλὰ, πρὸς τέλος ἤδη
 ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαίφνης κατόψεται τι θανμαστὸν τὴν
 γύσειν καλὸν, τοῦτο ἐκείνο, ὃ Σώκρατες, οὗ δὴ ἔνεκεν 30
 καὶ οἱ ἔμπροσθε πάντες πόνοι ἦσαν, πρῶτον μὲν αἰ-
 211 ὄν καὶ οὔτε γιγνώμενον οὔτε ἀπολλύμενον, οὔτε ἀδῆανό-
 μενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλὸν, τῇ δ' αἰ-
 σχρόν, οὐδὲ τότε μὲν, τότε δ' οὐ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλὸν,
 πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν, οὐδ' ἔνθα μὲν καλὸν, ἔνθα δὲ αἰ- 35
 σχρόν, ὥς τισὶ μὲν ὄν καλὸν, τισὶ δὲ αἰσχρόν. οὐδ' αὖ φαν-

- τασθήσεται αὐτῷ τὸ καλὸν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖ-
 ρες οὐδὲ ἄλλο οὐδέν ὧν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος
 οὐδέ τις ἐπιστήμη, οὐδέ που ὃν ἐν ἑτέρῳ τινί, οἷον ἐν
 B ζώῳ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ, ἀλλὰ αὐτὸ καθ'
- αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰεὶ ὄν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα 5
 καλὰ ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ τοιοῦτον, οἷον γιγ-
 νομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων μηδὲν ἐκείνο
 μήτε τι πλεόν μήτε ἔλαττον γίνεσθαι μηδὲ πάσχειν μη-
 δέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὁρθῶς παιδευαστὲν
 ἐπανιών ἐκείνο τὸ καλὸν ἄρχηται καθορᾶν, σχεδὸν ἂν τι 10
 ἄπτοιτο τοῦ τέλους. τοῦτο γὰρ δὴ ἔστι τὸ ὁρθῶς ἐπὶ τὰ
- C ἐρωτικά ἵεναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἕγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε
 τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι, ὥσπερ
 ἐπαναβασμοῖς χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δυεῖν
 ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν σωμα- 15
 των ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν ἐπι-
 τηδευμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, ἔστ' ἂν ἀπὸ τῶν
 μαθημάτων ἐπ' ἐκείνο τὸ μάθημα τελευτήσῃ, ὃ ἔστιν
 οὐκ ἄλλον ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, καὶ γινῶ
- D αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἔστι καλόν. Ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὃ φίλε 20
 Σώκρατες, ἔφη ἡ Μαντινικὴ Ξένη, εἴπερ που ἄλλοθι,
 βιωτὸν ἀνθρώπῳ, θεωμένῳ αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἐάν ποτε
 ἴδῃς, οὐ κατὰ χρυσίον τε καὶ ἰσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς
 παῖδας τε καὶ νεανίσκους δόξει σοι εἶναι, οὓς νῦν ὁρῶν
 ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοιμος εἶ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοί, ὁρῶν- 25
 τες τὰ παιδικὰ καὶ ἑυνόοντες αἰεὶ αὐτοῖς, εἴ πως οἷόν τ'
 ἦν, μήτε ἰσθίειν μήτε πίνειν, ἀλλὰ θεῖσθαι μόνον καὶ
 ἑυνεῖναι. τί δῆτα, ἔφη, οἴομεθα, εἴ τῳ γένοιτο αὐτὸ τὸ
- E καλὸν ἰδεῖν ἐιλικρινές, καθαρὸν, ἁμικτον, ἀλλὰ μὴ ἀνά-
 πλειων σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρωμάτων καὶ ἄλλης 30
 πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύ-
 ναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν; ἄρ' οἶε, ἔφη, φραῦλον βίον
- 212 γίνεσθαι ἐκείσε βλέποντος ἀνθρώπου κακεῖνο δὴ θεωμέ-
 νου καὶ ἑυνόοντος αὐτῷ; ἢ οὐκ ἐνθυμεῖ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦ-
 θα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὁρῶντι ᾧ ὁρατὸν τὸ καλόν, 35
 τίκτειν οὐκ εἰδῶλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδῶλου ἐφραπτομένῳ,

ἀλλ' ἀληθῆ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ; τεκόντι δὲ ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ θρειαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ εἴπερ τῶ ἄλλῳ ἀνθρώπων, ἀθανάτῳ καὶ ἀκείνῳ.

B Ταῦτα δὲ, ὦ Φαῖδρε τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διο-
τίμα, πέπεισμαι ὃ ἐγὼ πέπεισμένος δὲ πειρῶμαι καὶ 5
τοὺς ἄλλους πείθειν, ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τῇ ἀνθρω-
πείᾳ φύσει συνεργὸν ἀμείνω Ἔρωτος οὐκ ἂν τις ῥαδίως
λάβοι. διὸ δὴ ἐγωγέ φημι χρῆναι πάντα ἄνδρα τὸν Ἔρω-
τα τιμᾶν, καὶ αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ διαφερόντως
ἀσχω, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ 10
αἰ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρίαν τοῦ Ἔρωτος καθ'
ὅσον οἷός τ' εἰμὶ.

C Τοῦτον οὖν τὸν λόγον, ὦ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει,
ὥς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα νόμισον εἰρησθαι, εἰ δέ, ὃ τι
καὶ ὅπη χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε. 15

30 Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαι-
νεῖν, τὸν δὲ Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνή-
σθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαί-
φνης τὴν αὐλῆον θύραν κρονομένην πολλὴν ψόφον παρα-
σχεῖν, ὥς κωμαστῶν καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκοίειν. τὸν 20

D οὖν Ἀγάθωνα, Παῖδες, φάναι, οὐ σκέψασθε; καὶ ἂν
μὲν τις τῶν ἐπιτηδείων ἦ, καλεῖτε· εἰ δέ μὴ, λέγετε ὅτι
οὐ πίνομεν ἀλλὰ ἀναπνόμεθα ἤδη. Καὶ οὐ πολὺ ὕστε-
ρον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα
μεθύοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων 25

καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν οὖν αὐτὸν
παρὰ σφῶς τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους
τινάς τῶν ἀκολούθων, καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας ἵστε-
E φανωμένον αὐτὸν κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δαυσεῖ καὶ ἰων,
καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάννυ πολλὰς, καὶ 30
εἰπεῖν Ἄνδρες, χαίρετε· μεθύοντα ἄνδρα πάννυ σφόδρα
δέξεσθε συμπότην, ἢ ἀπίωμεν ἀναδήσαντες μόνον Ἀγά-
θωνα, ἐφ' ὅπερ ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι, φάναι, χθές
μὲν οὐχ οἷός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἤκω ἐπὶ τῇ
κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς τὴν 35
τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλῇ, ἂν εἴπω οὕτως,

- ἀναδήσω, ὅρα καταγελάσειςθ' ἐμου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ
 213 δέ, κἄν ἡμεῖς γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω.
 ἀλλὰ μοι λέγετε αὐτόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰς ἡ μὴ; συμ-
 πίεσθε ἢ οὐ. Πάντας οὖν ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν
 εἰσιέναι καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν αὐ- 5
 τόν. καὶ τὸν ἵνα ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πε-
 ριαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσουντι, ἐπιπρο-
 σθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη,
 ἀλλὰ καθίεσθαι πῦρὰ τὸν Ἀγάθωνα ἐν μέσῳ Σωκρά-
 B τους τε καὶ ἐκείνου· παραχωρῆσαι γὰρ τὸν Σωκράτη ὡς 10
 ἐκείνον καθίειν. παρακαθεζόμενον δὲ αὐτὸν ἀσπάξεσθαι
 τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ ἀναδεῖν. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα,
 Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην, ἵνα ἐκ τρίτων κατακέ-
 ται. Πάνν γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν
 ὁδε τρίτος συμπότης; Καὶ ἅμα μεταστρεφόμενον αὐτὸν 15
 ὁρᾷν τὸν Σωκράτη, ἰδόντά δὲ ἀναπηδῆσαι καὶ εἰπεῖν
 Ὡ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος ἑλλοχῶν αὐ-
 C με ἐνταῦθα κατέκεισο, ὥσπερ εἰώθης ἐξαίφνης ἀναφαι-
 νεσθαι ὅπου ἐγὼ ὥμην ἥμιστά σε ἴσεσθαι. καὶ νῦν τί
 ἦκεις; καὶ τί αὐ ἐνταῦθα κατεκλίνης; ὡς οὐ παρὰ Ἀρι- 20
 στοφάνει οὐδ' εἴ τις ἄλλος γελοῖος ἔστι τε καὶ βοῦλεται·
 ἀλλὰ διεμνηχανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον
 κατακείσει. Καὶ τὸν Σωκράτη, Ὡ Ἀγάθων, φάναι, ὅρα
 εἴ μοι ἐπαμυνεῖς, ὡς ἐμοὶ ὁ τοῦτου ἔρως τοῦ ἀνθρώπου
 οὐ φαῦλον πρᾶγμα γέγονεν. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου 25
 D ἀφ' οὗ τοῦτου ἠρώσθην, οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέ-
 ψαι οὔτε διαλεχθῆναι καλῶ οὐδενί, ἢ οὔτοσι ζηλοτυπῶν
 με καὶ φθονῶν θαυμαστά ἐργάζεται καὶ λοιδορεῖται τε
 καὶ τῷ χεῖρε μόνις ἀπέχεται. ὅρα οὖν μή τι καὶ νῦν ἐργά-
 σηται, ἀλλὰ διάλλαξον ἡμᾶς, ἢ ἂν ἐπιχειρῇ βιάζεσθαι, 30
 ἐπάμυνε, ὡς ἐγὼ τὴν τοῦτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν
 πάνν ὀρώωδω. Ἀλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην,
 ἐμοὶ καὶ σοὶ διαλλαγή. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰσαυθίς σε τι-
 μωρήσομαι· νῦν δέ μοι, Ἀγάθων, φάναι, μετάδος τῶν
 E ταινιῶν, ἵνα ἀναδήσω καὶ τὴν τοῦτου ταυτηνὴ τὴν θαν- 35
 μαστὴν κεφαλὴν, καὶ μή μοι μέμφηται ὅτι σὲ μὲν ἀνέ-

- δησα· αὐτὸν δὲ νικῶντα ἐν λόγοις πάντας ἀνθρώπους,
 οὐ μόνον πρῶην ὥσπερ σὺ, ἀλλ' αἰ, ἔπειτα οὐκ ἀνέ-
 δησα. Καὶ ἅμα αὐτὸν λαβόντα τῶν ταινιῶν ἀναδεῖν τὸν
 31 Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ κατεκλίνη, εἰπεῖν
 Εἶεν δὴ, www.libtaol.com.cn οὐκ ἐπιτρεπ- 5
 τέον ὑμῖν, ἀλλὰ ποτέον· ὁμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν.
 ἄρχοντα οὖν αἰροῦμαι τῆς πόσεως, ἕως ἄν ὑμεῖς ἱκανῶς
 πῖητε, ἑμαυτόν. ἀλλὰ φερέτω Ἀγάθων, εἴ τι ἔστιν ἑκ-
 πωμα μέγα. μᾶλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι,
 214 τὸν ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτώ κοτύ- 10
 λας χωροῦντα. τοῦτον ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν
 ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγγεῖν καὶ ἅμα εἰ-
 πεῖν Πρὸς μὲν Σωκράτη, ὃ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐ-
 δέν· ὁπόσον γὰρ ἄν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιὼν οὐδὲν
 μᾶλλον μὴ ποτε μεθυσθῇ. Τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγγέ- 15
 αντος τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυσίμαχον Πῶς οὖν,
 φάναι, ὃ Ἀλκιβιάδῃ, ποιοῦμεν; οὕτως οὔτε τι λέγομεν
 B ἐπὶ τῇ κύλικι οὐτ' ἐπ' ἄδομεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ δι-
 ψῶντες πιόμεθα· Τὸν οὖν Ἀλκιβιάδην εἰπεῖν Ὡς Ἐρυσί-
 μαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου, 20
 χαῖρε. Καὶ γὰρ σὺ, φάναι τὸν Ἐρυσίμαχον· ἀλλὰ τί
 ποιοῦμεν; Ὁ τι ἄν σὺ κελεύῃς. δεῖ γάρ σοι πελθεσθαι·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων.
 ἐπίταττε οὖν ὃ τι βούλει. Ἀκουσον δὴ, εἰπεῖν τὸν Ἐρυ-
 σίμαχον. ἡμῖν πρὶν, σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆναι ἐπὶ δεξιὰ 25
 C ἕκαστον ἐν μέρει λόγον περὶ Ἐρωτος εἰπεῖν ὡς δύναιτο
 κάλλιστον, καὶ ἐγκωμιάσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες
 ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἔπειδ' οὐκ εἴρηκας καὶ ἐκπέπω-
 κας, δίκαιος εἰ εἰπεῖν, εἰπὼν δ' ἐπιτάξαι Σωκράτει ὃ τι
 ἂν βούλῃ, καὶ τοῦτον τῷ ἐπὶ δεξιὰ καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους. 30
 Ἀλλὰ, φάναι, ὢ Ἐρυσίμαχε, τὸν Ἀλκιβιάδην, καλῶς
 μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους
 παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἦ. καὶ ἅμα, ὦ μακάριε,
 D πείθει τί σε Σωκράτης ὡς ἄρτι εἶπεν; ἢ οἶσθα ὅτι τοῦν-
 αντίον ἐστὶ πᾶν ἢ ὃ ἔλεγεν; οὗτος γὰρ, ἐάν τινα ἐγὼ 35
 ἐπαινέσω τούτου παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον ἢ

τοῦτον, οὐκ ἀφέξεται μου τῷ χεῖρι. Οὐκ εὐφημήσεις; φάναι τὸν Σωκράτη. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἓνα ἄλλον ἐπαινεύσαιμι σοῦ παρόντος. Ἀλλ' οὕτω ποιεῖ, φά-
ναι τὸν Ἑρξίμαχον, εἰ βούλει· Σωκράτη ἐπαινέσον. 5

E Πῶς λέγεις; εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· δοκεῖ χρῆναι, ὦ Ἑρξίμαχε; ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμαυρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίον; Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῷ ἔχεις; ἐπὶ τὰ γελοιότερα με ἐπαινέσει; ἢ τί ποιήσεις; Τάληθ' ἔρω. ἀλλ' ὅρα εἰ παρής. Ἀλλὰ μέντοι, φάναι, τὰ γε 10 ἄληθ' παρήμι καὶ κελεύω λέγειν. Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην. καὶ μέντοι οὕτως ποιήσον. ἐάν τι μὴ ἄληθές λέγω, μεταξὺ ἐπιλαβοῦ, ἂν βούλη, καὶ
215 εἰπέ ὅτι τοῦτο ψεύδομαι· ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι. ἐάν μέντοι ἀναμνησκόμενος ἄλλο ἄλλοθεν λέγω, 15 μηδὲν θαυμάσης· οὐ γὰρ τι ῥάδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ὥδ' ἔχοντι εὐπόρως καὶ ἐφεξῆς καταριθμησάμι.

Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω, δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οὖν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τα γελοιότερα, ἔσται δ' ἡ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἔνεκα, οὐ τοῦ 20

32 γελοίου. φημί γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς Σειληνοῖς· τοῖς τοῖς ἐν τοῖς ἐρμολυφείοις καθημένοις,

B οὐστίνους ἐργάζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντες· οἱ δὲ διχάδε διοιχθέντες φαίνονται ἔνδοθεν ἀγέλαματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημί αὐτοῖς εἰκέναι αὐτὸν τῷ Σα- 25 τύρῳ τῷ Μαρσύνῳ. ὅτι μὲν οὖν τό γε εἶδος ὅμοιος εἰ τοῦτοῖς, ὦ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς δῆπου ἀμφισβητήσεις· ὡς δὲ καὶ τὰλλα εἰκας, μετὰ τοῦτο ἄκουε. ἵβριστής εἰ ἢ οὐ; ἐάν γὰρ μὴ ὁμολογῇς, μάρτυρας παρῆξομαι. ἀλλ'

C οὐκ αὐλητής; πολὺ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου· ὁ μὲν 30 γε δι' ὀργάνων ἐκίλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι νυνὶ ὅς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῇ. αὐτὸς γὰρ Ὀλυμπος ἤλπει, Μαρσύνου λέγω τούτου διδάξαντος. τὰ οὖν ἐκείνου ἐάν τε ἀγαθὸς αὐλητῆς αὐλῇ ἐάν τε φαύλη αὐλητρίς, μόνον κατέχεσθαι ποιῇ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν 35 θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. σὺ δ'

D

- ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψι-
 λοῖς λόγοις ταῦτόν τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν
 D του ἄλλου ἀκούωμεν λέγοντος καὶ πᾶν ἀγαθοῦ ρήτορος
 ἄλλους λόγους, οὐδὲν μέλει ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέν· ἐπει-
 2 δὴν δὲ σοῦ ~~μεν ἀκούῃ ἢ τῶν συνλόγων~~, ἄλλου λέγον- 5
 τος, καὶ πᾶν φαῦλος ἢ ὁ λέγων, ἐάν τε γυνὴ ἀκούῃ
 ἐάν τε ἀνὴρ ἐάν τε μειράκιον, ἐκπεπληγμένοι ἐσμέν καὶ
 κατεχόμεθα. ἔγωγ' οὖν, ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ ἐμελλον κοι-
 δῇ δόξαν μεθεῖν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν οἷα δὴ πέπον-
 10 θα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ νυνί.
 E ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιών-
 των ἢ τε καρδία πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν λό-
 γων τῶν τούτου. ὁρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ αὐ-
 τὰ πάσχοντας. Περικλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγα-
 15 θῶν ρητόρων εὖ μὲν ἡγούμεν λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν 15
 ἐπασχον, οὐδὲ τεθορύβητό μου ἡ ψυχὴ οὐδ' ἡγανάκ-
 τει ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένου. ἀλλ' ὑπὸ τούτου
 216 τοῦ Μαρσύου πολλάκις δὴ οὕτω διετέθην, ὥστε μοι
 δόξαι μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς ἔγω. καὶ ταῦτα,
 Σώκρατες, οὐκ ἔρεῖς ὡς οὐκ ἀληθῆ. καὶ ἔτι γε νῦν ξύν- 20
 οἶδ' ἐμαντῷ ὅτι εἰ ἐθέλοιμι παρέχειν τὰ ὦτα, οὐκ
 ἂν καρτερήσαιμι, ἀλλὰ ταῦτα ἂν πάσχοιμι. ἀναγκάζει
 γὰρ με ὁμολογεῖν ὅτι πολλοῦ ἐνδεὴς ὢν αὐτὸς ἔτι ἐμαν-
 τοῦ μὲν ἀμιελῷ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω. βίβη οὖν
 ὥσπερ ἀπὸ τῶν Σειρήνων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα οἴχομαι 25
 φεύγων, ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ καταγῇ-
 B ράσω. πέπονθα δὲ πρὸς ταῦτα μόνον ἀνθρώπων, ὃ
 οὐκ ἂν τις οἶοιτο ἐν ἐμοὶ ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνεσθαι ὄν-
 τινού. ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον αἰσχύνομαι. ξύνοῖδα γὰρ
 ἐμαντῷ ἀντιλέγειν μὲν οὐ δυναμένῳ ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν 30
 ἃ οὗτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ ἀπέλθω, ἡττημένῳ τῆς
 τιμῆς τῆς ἐπὶ τῶν πολλῶν. δραπετεύω οὖν αὐτὸν καὶ
 φεύγω, καὶ ὅταν ἴδω, αἰσχύνομαι τὰ ὁμολογημένα. καὶ
 C παλλάκις μὲν ἡδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα ἐν ἄν-
 θρώποις· εἰ δ', αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ 35
 μείζον ἂν ἀχθόμην, ὥστε οὐκ ἔχει ὁ τι χρήσομαι τού-

- τῷ τῷ ἀνθρώπῳ. Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν αὐλημάτων
καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοιαῦτα πεπόνθασιν ὑπὸ τοῦδε
33 τοῦ Σατύρου· ἄλλα δὲ ἐμοῦ ἀκούσατε ὡς ὁμοίός τέ
ἔστιν οἷς ἐγὼ εἴκασα αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν ὡς θανμα-
σίαν ἔχει. εὖ γὰρ ὅτε οὐδὲς ὑμῶν τοῦτον γινώσκει· 5
D ἀλλὰ ἐγὼ δηλώσω, ἐπεὶ περ ἡρξάμην. ὁρᾶτε γὰρ ὅτι Σω-
κράτης ξρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν καὶ αἰεὶ περὶ τού-
τους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται, καὶ ἀγνοεῖ πάντα καὶ οὐδὲν
οἶδεν, ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ. τοῦτο οὐ σειληνώδης; σφόδρα
γε. τοῦτο γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ ὁ 10
ἐγλυμμένος Σειληνός· ἐνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθαι
γέμει, ὃ ἄνδρες συμπόται, σωφροσύνης. ὅτε ὅτι οὐτ'
E εἴ τις καλὸς ἐστὶ μέλει αὐτῷ αὐδὲν, ἀλλὰ καταπρογεῖ το-
σοῦτον ὅσον οὐδ' ἂν εἰς οἰηθείη, οὐτ' εἴ τις πλούσιος,
οὐτ' εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαρι- 15
ζομένων. ἡγεῖται δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς
ἄξια καὶ ἡμῶς οὐδὲν εἶναι, εἰρωνευόμενος δὲ καὶ παιζων
πάντα τὸν βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διατελεῖ. σπου-
δάσαντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ τις ἐώ-
ρακε τὰ ἐντὸς ἀγάλματα. ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' εἶδον, καὶ 20
217 ἐμοὶ ἔδασεν οὕτω θεῖα καὶ χρυσῶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ
θανμαστὰ, ὥστε ποιητέον εἶναι ἐν βραχεῖ· ὃ τι κελεύει
Σωκράτης. ἡγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπουδαχέιναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ
ᾠρᾷ ἔρμαιον ἡγησάμην εἶναι καὶ ἐπ' ὀχλήμια ἐμὸν θανμα-
σίδον, ὡς ὑπάρχον μοι χαρισμένῳ Σωκράτει πάντ' 25
ἀκοῦσαι ὅσα περ οὗτος ἤδει· ἐφρόνουν γὰρ δὴ ἐπὶ
τῇ ᾠρᾷ θανμασίον ὅσον. ταῦτα οὖν διανοηθεὶς, πρὸ
τοῦ οὐκ εἰωθὼς ἄνευ ἀκολούθου μόνος μετ' αὐτοῦ γίνε-
σθαι, τότε ἀποπέμπων τὸν ἀκόλουθον μόνος συνεγνό-
B μην. δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα τάληθ' εἰπεῖν· ἀλλὰ 30
προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ, εἰ ψεύδομαι, Σώκρατες, ἐξε-
λεγε. συνεγινόμεν γὰρ, ὃ ἄνδρες, μόνος μόνῳ, καὶ
ᾠμην αὐτίκα διαλέξεσθαι αὐτόν μοι ἄπερ ἂν ἐραστῆς
παιδικῶς ἐν ἐρημίᾳ διαλεχθείη, καὶ ἔχαιρον. τούτων δ'
οὐ μάλα ἐγγίγνετο οὐδὲν, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει διαλεχθεὶς 35
ἂν μοι καὶ συνημερεύσας ὥχετο ἀπὸ μὲν μετὰ ταῦτα

- C συγγυμνάζεσθαι προὔκαλούμην αὐτὸν καὶ συγγυμναζόμεν, ὥς τι ἐνταῦθα περανῶν. συγγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσεπάλαμει πολλάκις οὐδενὸς παρόντος. καὶ τί δεῖ λέγειν; οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῇ ταύτῃ ἤνυτον, ἔδοξε μοι ἐπιδεικνέειν αὐτὸν κατὰ τὸ 5 καρτερὸν καὶ οὐκ ἀνετίον, ἐπειδὴ περ ἐγκεχειρήκη, ἀλλὰ ἱστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρῶγμα. προκαλοῦμαι δὲ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν, ἀτεχνῶς ὥσπερ ἑραστῆς παιδικοῖς
- D ἐπιβουλέων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχὺ ὑπήκουσεν, ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπελίσθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο τὸ πρῶτον, 10 δειπνήσας ἀπιέναι ἤβούλετο. καὶ τότε μὲν αἰσχυρόμενος ἀφῆκα αὐτόν· αὐτίς δὲ ἐπιβουλεύσας, ἐπειδὴ ἔδεδειπνήκει, διελεγόμεν πῶς τῶν νυκτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἤβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτι ὅψε εἴη προσηνώκασα αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ 15 κλίνῃ, ἐν ἥπερ ἐδείπνει, καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθῆυδεν ἢ ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὄντινον λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἂν μου ἤκούσατε λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἔνεν τε παίδων καὶ μετὰ παίδων 20 ἦν ἀληθής, ἔπειτα ἀφανίσαι Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαινον ἐλθόντα ἡδίκον μοι φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχειος πάθος καμῖ ἔχει. φασὶ γάρ πού τινα τοῦτο παθόντα οὐκ ἐθέλειν λέγειν οἷον ἦν πλὴν τοῖς δεδηγμένοις, ὥς μόνοις γνω- 25
- 118 σομένοις τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν ὑπὸ τῆς ὀδύνης. ἐγὼ οὖν δεδηγμένος τε ὑπὸ ἀλγεινοτέρου καὶ τὸ ἀλγεινότατον ὦν ἂν τις δηχθεῖν — τὴν καρδίαν γὰρ ἢ ψυχὴν ἢ ὃ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι πληγείς τε καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, 30 οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον, νέου ψυχῆς μὴ ἀφροῦς ὅταν λάβωνται, καὶ ποιοῦσι δρᾶν τε καὶ λέγειν ὅτι οὖν,
- B καὶ ὁρῶν αὐτὸν Παῖδρους, Ἀγάθωνας, Ἐρμειμάχους, Πανσανίαν, Ἀριστοδήμους τε καὶ Ἀριστοφάνους· Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ καὶ λέγειν, καὶ ὅσοι ἄλλοι; πάντες γὰρ 35 κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχείας·

- διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε πρα-
χθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις. οἱ δὲ οἰκείται, καὶ εἴ τις
ἄλλος ἐστὶ βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ μεγά-
34 λυς τοῖς ὤσιν ἐπίθισθε. ἐπειδὴ γὰρ οὖν, ὦ ἄνδρες, ὅ
C τε λύχνος ἀπεσβήκει καὶ οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν, ἔδοξε μοι 5
χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτὸν ἀλλ' ἐλευθέρως εἰ-
πεῖν ἃ μοι ἔδοκει. καὶ εἶπον κινήσας αὐτὸν, Σώκρατες,
καθεύδεις; Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς. Οἶσθα οὖν ἃ μοι δέδο-
κται; Τί μάλιστα; ἔφη. Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς, ἦν δ' ἐγὼ,
ἐμοῦ ἑραστής ἄξιος γεγονέναι μόνος, καὶ μοι φαίνει ὀκνεῖν 10
μνησθῆναι πρὸς με. ἐγὼ δὲ οὕτως ἔχω· πάννυ ἀνόητον
ἡγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ εἴ τι
ἄλλο ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν
D ἐμῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον τοῦ ὧς ὅτι
βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι, τούτου δ' ὀδυμαι μοι συλλήπτορα 15
οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὲ τοιοῦτον ἄνδρι πολὺ
μᾶλλον ἢ μὴ χαριζόμενος ἀσχυνοίμην τοὺς φρονίμους,
ἢ χαριζόμενος τοὺς τε πολλοὺς καὶ ἄφρονας. Καὶ οὗτος
ἀκούσας μᾶλα εἰρωνικῶς καὶ σφόδρα ἑαυτοῦ εἰωθότως
ἔλεξεν Ὡ φίλε Ἀλκιβιάδῃ, κινδυνεύεις τῷ ὄντι οὐ φαῦ- 20
E λος εἶναι, εἶπερ ἀληθῆ τυγχάνει ὄντα ἃ λέγεις περὶ ἐμοῦ,
καὶ τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις δι' ἧς ἂν σὺ γένοιο ἀμείνων·
ἀμήχανόν τι κάλλος ὁρώης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς παρὰ σοὶ
εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρων. εἰ δὲ καθορῶν αὐτὸ κοι-
νώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος ἀντὶ 25
κάλλους, οὐκ ὀλίγω μόνον πλεονεκτεῖν διανοεῖ, ἀλλ' ἀντὶ
219 δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτῆσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ ὄντι
χρόσια χαλκείων διαμείβεσθαι νοεῖς, ἀλλ', ὦ μακάριε,
ἄμεινον σκόπει, μή σε λανθάνω οὐδὲν ὦν. ἢ τοι τῆς δια-
νοίας ὅπως ἄρχεται ὁξὺ βλέπειν, ὅταν ἡ τῶν ὁμμάτων 30
τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῇ· σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω.
Κἀγὼ ἀκούσας, Τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ, ἔφην, ταῦτ' ἐστίν,
ὣν οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι· σὺ δὲ αὐτὸς
οὕτω βουλευέου ὅ τι σοὶ τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ ἥγχι. Ἀλλ',
ἔφη, τοῦτό γε εὖ λέγεις, ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ βου- 35
B λεύομενοι πράξομεν ὃ ἂν φαίνεται νῦν περὶ τε τούτων

καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον. Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα ἀκού-
 σας τε καὶ εἰπὼν, καὶ ἀφείς ὥσπερ βέλη, τετρωσθαι
 αὐτὸν ᾤμην. καὶ ἀναστίας γε, οὐδὲ ἐπιτρέψας τούτῳ εἰ-
 πεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφίστας τὸ ἱμάτιον τὸ ἱμαντοῦ τούτου
 — καὶ γὰρ ἦν χειμῶν, ^{ὅπῃ τὸν τριβῶνα κατακλινεῖς} 5
 τὸν τουτουῖ, περιβαλὼν τῷ χεῖρε τούτῳ τῷ δαιμονίῳ ἄς
 C ἄληθῶς καὶ θαυμαστῶ, κατεκείμεν τὴν νύκτα ὅλην. καὶ
 οὐδὲ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἔρεῖς. ὅτι ψεύδομαι. ποι-
 ῆσαντος δὲ δὴ ταῦτα ἐμοῦ οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό τε
 καὶ κατεφρόνησε καὶ κατέγελασε τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ ὕβρι- 10
 σε· καί περ ἐκεῖνό γε ᾤμην τι εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί·
 δικασταὶ γάρ ἐστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας. εὖ γὰρ
 ἴστε, μὰ θεοὺς, μὰ θεὰς, οὐδὲν περιττότερον καταδε-
 D δαρθηκὼς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους ἢ εἰ μετὰ πατρὸς
 35 καθῆδον ἢ ἀδελφοῦ πρεσβύτερον. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο 15
 τίνα οἶσθε με διάνοιαν ἔχειν, ἡγούμενον μὲν ἡτιμιάσθαι,
 ἀγόμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην καὶ
 ἀνδρίαν, ἐντετυχηκότα ἀνθρώπῳ τοιούτῳ οἷῳ ἐγὼ οὐκ
 ἂν ᾤμην ποτὲ ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν;
 ὥστε οὐθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀποστερηθείην 20
 τῆς τούτου συνοουσίας, οὐθ' ὅπῃ προσαγαγούμην αὐτὸν
 E εὐπόρου. εὖ γὰρ ᾔδῃ ὅτι χρήμασί τε πολὺ μᾶλλον
 ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας, ὃς τε ᾤμην αὐ-
 τὸν μόνῳ ἀλώσεσθαι, διαπεφεύγει με. ἡπόρου δὲ, κα-
 ταδεδουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς οὐδεὶς ὑπ' οὐ- 25
 δεινὸς ἄλλου περιῆα. Ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα προῦγε-
 γόνει, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτίδαιαν ἐγέ-
 νετο κοινὴ καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς
 πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων
 220 ἀπάντων· ὅπότ' ἀναγκασθείμεν ἀποληφθέντες πον, οἷα 30
 δὴ ἐπὶ στρατείας, ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ
 καρτερεῖν. ἐν τ' αὖ ταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαύειν οἶός
 τ' ἦν, τὰ τ' ἄλλα καὶ πίνειν οὐκ ἐθέλων, ὅπότ' ἀναγκα-
 σθείη, πάντας ἐκράτει, καὶ δ πάντων θαυμαστότατον,
 Σωκράτῃ μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε ἐώρῳκεν ἀνθρώπων. 35
 τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ ἔλεγχος ἔσεσθαι·

πρὸς δὲ αὐτὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις — δεινοὶ γὰρ
 B αὐτόθι χειμῶνες — θαυμάσια ἐργάζετο τὰ τε ἄλλα, καί
 ποτε ὄντος πάγου οἷον δεινοτάτου, καὶ πάντων ἢ οὐκ
 ἐξιόντων ἐνδοθεν, ἢ εἴ τις ἐξίοι, ἡμψισμένων τε θαυ-
 μαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐντεταγμένων τοὺς 5
 πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας, οὗτος δ' ἐν τούτοις
 ἔξρει ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦτον οἷον περ καὶ πρότερον
 εἰσθεὶ φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ τοῦ χρυστάλλου ῥῆον
 ἐπορεύετο ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι. οἱ δὲ στρατιῶται
 C ὑπέβλεπον αὐτὸν ὥς καταφρονοῦντα σφῶν. Καὶ ταῦτα 10
 μὲν δὴ ταῦτα·

36 οἷον δ' αὐτὸ δ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 ἐκῇ ποτὲ ἐπὶ στρατείας, ἄξιον ἀκοῦσαι. Ξυνοήσας γὰρ
 αὐτόθι ἔωθ' ἐν τι εἰστήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προῦ-
 χῶρει αὐτῷ, οὐκ ἀνίει ἀλλὰ εἰστήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν 15
 μεσημβρία, καὶ ἄνθρωποι ἡσθάνοντο, καὶ θαυμάζοντες
 ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν ὅτι Σωκράτης ἐξ ἔωθινοῦ φροντί-
 ζων τι ἔστηκε. τελευτῶντες δέ τινες τῶν Ἰώνων, ἐπειδὴ

D ἐσπέρα ἦν, δειπνήσαντες, καὶ γὰρ θέρος τότε γε ἦν,
 χαμεύνια ἐξηνεγκάμενοι ἅμα μὲν ἐν τῷ ψύχει καθήδον, 20
 ἅμα δὲ ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ καὶ τὴν νύκτα ἐσθῆξοι. ὁ
 δὲ εἰστήκει μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἥλιος ἀνέσχεν· ἔπειτα
 ὥχει' ἀπὼν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ. Εἰ δὲ βούλειθε
 ἐν ταῖς μάχαις· τοῦτο γὰρ δὴ δίκαιόν γε αὐτῷ ἀπο-
 δοῦναι. ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν, ἐξ ἧς ἐμοὶ καὶ τὰριστεῖα 25
 ἔδωσαν οἱ στρατηγοὶ, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν ἀνδρῶ-

E πων ἢ οὗτος, τετρωμένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ
 συνδιέσωσε καὶ τὰ ὅπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν,
 ὦ Σώκρατες, καὶ τότε ἐκέλευον σοὶ διδόναι τὰριστεῖα
 τοὺς στρατηγούς, καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμνη οὔτε 30
 ἔρεῖς ὅτι ψεύδομαι· ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν πρὸς τὸ
 ἐμὸν ἄξίωμα ἀποβλεπόντων καὶ βουλομένων ἐμοὶ διδόναι
 τὰριστεῖα, αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου τῶν στρατηγῶν
 ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαυτόν. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἄξιον ἦν
 221 θεάσασθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Αἰγίου γυγῇ ἀνεχώρει τὸ 35
 στρατόπεδον ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος ἔπρον ἔχων, οἷ-

- τος δὲ ὅπλα. ἀνεχώρει οὖν ἐσκειδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώ-
 πων οὗτός τε ἄμα καὶ Λάχης· καὶ ἐγὼ περιτυγχάνω, καὶ
 ἰδὼν εὐθὺς παρακλιέομαι τε αὐτοῖν θαρσύνειν καὶ ἔλεγον
 ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῷ. ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλλιον ἐθεα-
 σάμην Σωκράτη ἢ ἐν Ποσειδάωνι· αὐτὸς γὰρ ἦτιον ἐν 5
 φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι· πρῶτον μὲν ὅσον
 B περιῆν Λάχηςτος τῷ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτα ἔμοιγε ἰδό-
 κει, ὦ Ἀριστόφανες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ δια-
 πορεύεσθαι ὥσπερ καὶ ἐνθάδε, βρενθνόμενος καὶ τῷφ-
 θαλιῷ παραβάλλων, ἡρέμα περισκοπῶν καὶ τοὺς 10
 λόους καὶ τοὺς πολεμίους, δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάν-
 πόρρωθεν ὅτι εἴ τις ὑψεται τούτου τοῦ ἀνδρός, μᾶλα
 ἐρῶμένως ἀμυνεῖται. διὸ καὶ ἀσφαλῶς ἀπῆει καὶ ου-
 τος καὶ ὁ ἕτερος· σχεδὸν γάρ τι τῶν οὕτω διακειμέ-
 C νων ἐν τῇ πολέμῳ οὐδὲ ὑπτονται, ἀλλὰ τοὺς προτρο- 15
 πᾶδην φεύγοντας διώκονσι. Πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ
 ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν
 μὲν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν τις καὶ περὶ ἄλλου
 τοιαῦτα εἴποι, τὸ δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων ὁμοιον εἶναι,
 μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο ἄξιον 20
 παντὸς θαύματος. οἷος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ἀπεικά-
 σειεν ἂν τις καὶ Βρασίδαν καὶ ἄλλους, καὶ οἷος αὖ
 D Περικλῆς, καὶ Νέστορα καὶ Ἀντήνορα, εἰσὶ δὲ καὶ
 ἕτεροι· καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάζοι·
 οἷος δὲ οὗτοι γέγονε τὴν ἀτοπίαν ἀνθρώπος, καὶ αὖ- 25
 τὸς καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ, οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὔροι τις ζητῶν,
 οὔτε τῶν νῦν οὔτε τῶν παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς
 ἐγὼ λέγω ἀπεικάζοι τις αὐτὸν, ἀνθρώπων μὲν μηδενί,
 τοῖς δὲ Σειληνοῖς καὶ Σατύροις, αὐτὸν καὶ τοὺς λό-
 37 γους. καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρῆλ- 30
 πον, ὅτι καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιότατοι εἰσὶ τοῖς Σει-
 E ληνοῖς τοῖς διοιγομένοις. εἰ γὰρ ἐθέλει τις τῶν Σωκρά-
 τους ἀκοῦειν λόγων, φανεῖν ἂν πάνν γελοῖοι τὸ πρῶ-
 τον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαι-
 πέχονται, Σατύρου ἂν τινα ὑβριστοῦ δοράν. ὄνους γὰρ 35
 κανθηλούς λέγει καὶ χαλκίας τινὰς καὶ σκυτοτόμους

καὶ βυρσοδέψας, καὶ αἰεὶ διὰ τῶν αὐτῶν ταῦτα φαί-
νεται λέγειν, ὥστε ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος πᾶς
222 ἂν τῶν λόγων καταγελᾷ. διοιγομένους δὲ ἰδίων αὐ-
τις καὶ ἐντὸς αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχον-
τας ἐνδον μόνους εὐρήσει τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτά- 5
τους καὶ πλεῖστα ἀγάλματα ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας
καὶ ἐπὶ πλεῖστον τείνοντας, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πᾶν ὅσον
προσῆκει σκοπεῖν τῷ μέλλοντι καλῶ καγαθῶ ἵεσθαι.

Ταῦτ' ἐστίν, ὦ ἄνδρες, ἃ ἐγὼ Σωκράτῃ ἐπαινῶ.
καὶ αὐτὰ μίμφομαι, συμμίζας ἑμῖν εἶπον ἃ με ὕβρισε. 10
B καὶ μέντοι οὐκ ἐμὲ μόνον ταῦτα πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ
Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους
καὶ ἄλλους πάνυ πολλοὺς, οὓς οὗτος ἑξαπατῶν ὥς
ἐραστῆς παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ' ἐρα-
στοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ λέγω, ὦ Ἀγάθων, μὴ ἑξαπατᾷ- 15
σθαι ὑπὸ τούτῳ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων
γνόντα εὐλαβηθῆναι καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ
C νήπιον, παθόντα γινῶναι.

38 Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέ-
σθαι ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἰδοὺκε ἔτι ἐριωτι- 20
κῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους. τὸν οὖν Σωκράτῃ, Νήφειν
μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη. οὐ γὰρ ἂν ποδ' οὕτω
κομπῶς κύκλῳ περιβαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχέρις οὐ
ἐνεκα ταῦτα πάντα εἴρηκας, καὶ ὥς ἐν παρέργῳ δὴ
λέγων, ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὥς οὐ πάντα τοῦ- 25
του ἐνεκα εἴρηκως, τοῦ ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα διαβάλλειν,

D οἰόμενος δεῖν ἐμὲ μὲν σοῦ ἐρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλου,
Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλου.
ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ Σατυρικόν σου δρᾶμα τοῦτο
καὶ Σειληνικὸν κατάδηλον ἐγένετο. ἀλλ', ὦ φίλε Ἀγά- 30
θων, μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται, ἀλλὰ παρασκευάζου
ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβάλῃ. Τὸν οὖν Ἀγάθωνα
εἰπεῖν, Καὶ μὴν, ὦ Σωκρατες, κινδυνεύεις ἀληθῶς λέγειν
E τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὥς κατεκλίνῃ ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ
σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. οὐδὲν οὖν πλέον αὐτῷ 35
ἴσται, ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλινήσομαι. Πάνυ

- γε, φάναι τὸν Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἔμοῦ κατακλί-
 νου. Ὡ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, οἷα αὐτὸ πάσχω
 ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οἶεται μου δεῖν πανταχῇ περιεῖναι.
 ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ὦ θανυμίαιε, ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔα
 Ἀγάθωνα κατακείσθαι. Ἀλλ' ἀδύνατον, φάναι τὸν Σω- 5
 κράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐπήγεσας, δεῖ δ' ἐμὲ αὐτὸν ἐπὶ
 δεξιὰ ἐπαινεῖν. ἐὰν οὖν ὑπὸ σοὶ κατακλινῇ Ἀγάθων, οὐ
 δὴ ποὺ ἐμὲ πάλιν ἐπαινέσεται, πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον
 ἐπαινεθῆναι. ἀλλ' ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθορήσης
 223 τῷ μειρακίῳ ὑπ' ἐμοῦ ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάντ' ἐπι- 10
 θυμῷ αὐτὸν ἐγκωμιάσαι. Τοῦτο τοῦτο, φάναι τὸν Ἀγάθωνα,
 Ἀλκιβιάδην, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μέναιμι, ἀλλὰ
 παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἵνα ὑπὸ Σωκράτους
 ἐπαινεθῶ. Ταῦτα ἐκείνῳ, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, τὰ
 εἰωθότα· Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν 15
 ἀδύνατον ἄλλω. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον
 εὔρεν, ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτοῖον κατακείσθαι.
- 39 Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ
 Β Σωκράτῃ ἀνίστασθαι· ἔξαιφνης δὲ κακιστὰς ἤκειν
 παμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεργμέ- 20
 ναις ἔξιόντος τινὸς εἰς τὸ ἄντικρυς πορεύεσθαι παρὰ
 σφῶς καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ θορόβου μετὰ πάντα
 εἶναι, καὶ οὐκέτι ἐν κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι πίνειν
 πόμπολον οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖ-
 δρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστόδημος οἴχεσθαι ἀπὸν- 25
 τας, ἔδὲ ὕπνον λαβεῖν, καὶ καταδαρθεῖν πάντ' πολὺν
- Γ ὅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐδῶν, ἐξέγρεσθαι δὲ πρὸς ἡμέ-
 ραν ἤδη ἀλεκτρούων ἀδόντων, ἐξεγρόμενος δὲ ἰδεῖν
 τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἰχομένους, Ἀγάθωνα
 δὲ καὶ Ἀριστοφάνην καὶ Σωκράτη ἔτι μόνους ἐγρηγορέ- 30
 ναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιὰ. τὸν οὖν
 Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Ἀρι-
 στούδημος οὐκ ἔφη μεμνήσθαι τῶν λόγων· οὔτε γὰρ ἐξ
- Δ ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑπὸνυστάζειν τε· τὸ μέντοι κερά- 35
 λαιον ἔφη, προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐ-
 τοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν

ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνη τραγωδοποιὸν ὄντα
κωμωδοποιὸν εἶναι ταῦτα δὴ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς
καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζειν, καὶ πρῶτον μὲν
καταδαρθεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἥδη δὲ ἡμέρας γιγνομέ-
νης τὸν Ἀγάθωνα τὸν οὖν Σωκράτη κατακοιμήσαντ' 5
ἐκείνους, ἀναστάντα ἀπύκναι, καὶ αὐτοὺς ὥς περ εἰώθει
ἔπεσθαι, καὶ ἔλθοντα εἰς Λύκειον, ἀπονιψάμενον, ὡς-
περ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρέβειν, καὶ οὕτω
διατρήσαντα εἰς ἐσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

**Bei dem Verleger sind auch nachstehende Bücher
erschienen:**

- Beck, J. R. W., Leitfaden für den ersten Unterricht in der französischen Sprache auf deutschen gelehrten Schulen. Mit Andeutungen für einen höhern Cursus. 8. 1823. 9 Gr.
- Cicero de officiis libri tres. Recens. rotis que et indicib. orn. F. G. Born. 8 maj. 1799. 1 Thlr. 8 Gr.
- Choix des plus jolis contes arabes tirés des mille et une nuit par M. A. Henri. 2 Vol. 1810. 1 Thlr. 16 Gr.
- Chrestomathia poetica, oder: auserlesene Stücke aus Catull, Virgil, Horaz und Martial, erklärt von Gessner u. herausgegeben von J. M. Heinze. 8. 1787. 12 Gr.
- Comedies, les, de Terence par Mad. Dacier avec des notes françaises, auxquelles on en a ajouté d'allemandes pour ce qui concerne les proverbes, Gallicismes, Indiotismes et autres phrases les plus difficiles par F. J. Tholosan. 8. 1781. 16 Gr.
- Filippi, D. A., italien.-deutsches und deutsch-italien. Wörterbuch. 2 Thle. gr. 8. 1817. 8 Thlr.
- Haas, J. G., Anweisung die hebräische Sprache ohne mündlichen Unterricht zu studiren. 8. 1800. 6 Gr.
- — hebräisch. Speccius oder Ueb. in der hebr. Sprache; nach den grammatik. Regeln eingerichtet. 8. 1801. 6 Gr.
- — Unterricht in den Anfangsgründen der griech. Sprache. 8. 1803. 12 Gr.
- — kurze Anweisung zum Uebersetzen des Deutschen ins Lateinische. 1804. 8 Gr.
- — griechischer Speccius, oder kleine Uebersetzungen aus dem Deutschen ins Griechische, zur Erleichterung des Lehrers und Lernenden der griechischen Sprache. 4te Aufl. 1822. 6 Gr.
- Münnich, K. H. W., Sprach- und Denkübungen für Anfänger und Geübtere aus Ableitungen und Zusammensetzungen in Vorleghältern. 8. 1821. 8 Gr.
- Plinius, Naturgeschichte, übersetzt von Johann D. Denso. 2 Bde. 4. 1764. 5 Thlr. 12 Gr.
- Plutarch's Lykurg und seine Gesetzgebung, übers. u. mit Anmerk. begleitet von A. W. Wettengel. 8. 1821. 12 Gr.
- Pöhlitz, K. H. L., die philosophischen Wissenschaften in einer encyclopäd. Uebers. für Vorlesungen dargest. gr. 8. 1813. 16 Gr.
- Rebs, Mr. L. G., Andachtsbuch für die Jugend; oder Erhebungen des Geistes und Herzens in Gebeten, Betrachtungen und Liedern für die Schule und das Haus. 8. 1821. 18 Gr.
- — Anweisung zum Rechnen für Lehrer und Lernende. Mit besonderer Hinsicht auf die Elementarmethode. 1r Cursus enthält das Kopfrechnen. 2r Cursus das Tafelrechnen. 1r Thl. 12 Gr. 2r Thl. 15 Gr.
- Schröder, J. F., hebräisches Uebungsbuch, enthaltend die evangelischen Pericopen zum Uebersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische, mit der nöthigen Phraseologie und beständigen Hinweisungen auf die Grammatik von Gesenius, nebst unpunktirten Wörtern und Stücken zur Uebung in der Vocalsetzung. gr. 8. 1821. 15 Gr.
- — deutsch-hebräisches Wörterbuch. gr. 8. 4 Thlr.
- Schulze, M. J. D., Chrestomathie aus französ. Uebersetzungen latein. u. griech. Klassiker für Gymnasien u. andere Lehranstalten. Nebst einer Uebersicht der franz. Uebers. d. griech. u. latein. Klassiker nach alphabet. Ordnung der Schriftsteller. gr. 8. 21 Gr.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn